

JOSŪ VOI, SUSŪ NOI,

OAMENI NUOI.

DIORAMĂ MAKROSKOPICĂ.

de

MICHE BENESCU

Profesoră de Teologie în Seminarislu din București.

Hreuslă este 1^a Sfanuș nenîrs uei ue voră să uitească
lăsărri bine; iar uei ue ns voră, meargă să dea natră
sfanuș ka să uitească înjorătările năngăuiloră uii vagabonziiloră.

1860,

BUKURESCI.

Tipografia Nifon Mitropolitului.

orsa ni omnil si ins oras ob otilor im arisaid
-xem desfrinatim la cel tatus la sivata si tot im
im eliatan zvabu mafaz etatul am vagabondum trist
-mali ieb si orzilev etub atunia batur am ea

Vous saurez que les revolutions ont
été, qu' elles sont, qu'elles ne cesseront
d'être l'oeuvre des illustres debauchés,
des mauvais fils, des boursiers et de
toutes les médiocrités qui s'encom-
brent dans les professions libérales.

(A. Martinet science sociale).

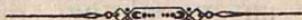
Веди шti къ revolгuile aă fost,
sint mi vor fi fanta desfrinagilor
bestigl, a filor îndăretnică a вăg-
sieriloră mi a tăslor mediokritъ-
gilor че se гръмъdesk в профе-
сиile liberale.

*Assnra uelsi fоrз de lege ne uelš fоrз de Ds. nezeв.
(Hr. Am.)*

Пъндашъ шi vagabonzi din orașoa revo-
lutionară, în păterea libertății tinerești și a
netemerii de sănătate, prekym se vede, aă
ajunsă sъ nă respecte nici kiară altarele Bisericii. Ei, prin brosără și foă volante sără nă-
me, ca niște пъндашъ, okъrgъsk persoane, okъrgъsk
familii, okъrgъsk kanii reliqiei, voindă, ca nische пăltidi, sъ
strîcă lețea prin disprețul че doresk a insăfla
norodul săi asupra Bisericii noastre. Acești пъндашъ
și vagabonzi, pentru că mă atacă că anonimă și ne
mine kare slăjescă și lkreză că neobosire pentru

Biserikъ шi reliqie de zechе ani, iп liniшte, iп паче
ши tot iп sъrgъchie, шi pentrz kъ ei тъrt8risesk тър-
t8rii minchinoase, тъ fъk8gъ sъ'mi ad8n8 п8terile шi
sъ тъ apъr8 sing8r8 d8pъ drent8l8 che l'a dat Dym-
naze8 fie-kъr8i om8 (prek8m fie-kare шi treb8e sъ
fakъ) daka trъind8 iп soqietate n8 gъsesk alt mijlok
de okrotire iп kontra atak8rilor8 din nartea znor8
assemenea п8ngashи vagabonzi, karii sta8 priпъ-
шid8 пiнтre четъdeni drenzi шi onesti, fъgъ a se
prinde шi a se trimite la lok8rile k8venite lor8.

Ilie Benesku.

* Τελείονς δ' ἐνθρόπους ἡγοῦ-
μαι τούς δυναμένους τὴν πολι-
τικὴν δύναμιν μᾶξαι καὶ κερά-
σαι τῇ φιλοσοφίᾳ ἔστι δέ φι-
λοσοφία, θεὸς σέβεσθαι, γονέ-
ας τιμᾶν, νόμοις πειθαρχεῖν κτλ.

ΠΑΟΥΤΑΡΧΟΣ.

Perfectos autem viros ego
arbitror esse eos, qui no-
runt facultatem civilem per-
missere et coniungere cum
Philosophia.

PLUT.

DIORAMЪ MAKROSKOPИКЪ.

Szent 16, 17 ani akstm, deknd, ulinš de
illssiile ȝnȝ jne in vîrstь de 20, 21 de ani, dg-
pь terminarea stediiilorь che se predaš in skoolele
noastre de pe atspnič, linsitь de ori-che mizloache,
mь gvndeamь la soarta mea fitoare. Къчъ пърин-
шътъ мей, пъскъндъ-мь intr'o vûlchea de neste ana
Oltslgi, fiindь oameni neavugди, имъ lessarъ ши mie
de moștenire totь che aš possessedatь ши еi in kerssl
viezei lorь, adikъ neaverea, kare kz alte vorbe se
nemesche Sъгъчіь.

In vîrstla ачеа, маи moltь kopilъroasъ de-
къть mattgъ ши bverbъteaskъ, priveamь toate lokrz-
rile маи moltь kz okiš illsieš iargъ no prekgm eraš
elle in realitate; ши prin poterea okianzl imafina-

*) Sokotesk kz oameni perfekciu sint ачеа kari поть sъ ame-
steche ши sъ zneaskъ poterea politikъ kz filosofia; iar filosofia
este a respecta zeiš, a stima pvringiš, a se zappne leziilor ши.

țieļ melle, le vedeamă toate frumoase, attrăgătoare
năline de folosă, năline de acelă fermecă pe kare'lă
revarsă în inimă tăpăra încinsire a conilăriei și
sincera dorință a fericirei. Ce să zică, o simțire
fatală mă trăcea mereu la meditările singurative, și
la sună felă de misantronii*), căci toate căte ve-
deamă de săi frumoase, nu se lăneaă însă că desă-
vărsire de inima mea, căm zice românilă; dorința
mea țintea tot de sună la sună ce mai bănușă, la sună
ce mai perfecță. Din aceasta eramă totă de sună tristă;
1-ă pentră-ka simțeamă că din cauza ce învăză-
semă, nu sciamă încă nimică; 2-a pentră că mă
simțeamă amlecată, încă din aceea frațetă vărstă,
la nisipe stădă mai serioase și mai solide, și în
fine pentră că sciamă că mizloachele dă mi se în-
țină acaeste dorință îmi lăsează că totușă.

Nu pochit văla, ne lăngă acestea, că părin-
ții noștri de pe atunci, oamenii karii priveau și
mai deosebite de către jupa mea judecătă, și din karii
acei mai multă trăiescă încă și păță astăzi, dăpă-

*) Despre această caracteră alături de cără, sună konvintă toată
când se aflăă de pe atunci că mine în pensionatul din Sf.
Savva, din karii astăzi multă okupă fănkăi înalte ale
Statelor.

înființarea skoalelor în țară noastră, ținându poate dintr'o prevedere bătrânească, se vedea că conținutul de sănătate și felul de neîncredere pe care le moralitatea noastră. Pentru că înseamnă, că nu îndepărtează; căcăciu sănătatea din skoale este oamenii învățați și că ideile solide, pentru că învățătura desvoalată mintea și inteligența omului; și de aceea că mirămă de această a lor neîncredere.

Nă mulțumesc dăpătar terminarea studiilor din sf. Savva, lănsa de mizloache într-o carte că înflamă, îrekăm amăzi zisă, și anulează mea la învățătura îmă prinsere bine, căcăciu săi trimisă de Biserică la Atena în Grecia să reacționeze la terminarea akolo studiile Teologice și al limbajelor ellenice. Aceasta se să fie să; și într-o sărăcire de zece ani, de la 1844, până în 1850, dobândind căpătăriile cerute, că înțeles în doritul să mă întâlnească la uneră mără natală, că o speciație de căre kredeam că patria avea mare trebuință.

Dăpătarul înțelegerei mei în România, văzând că merg și îșkărările în alte țări, și că comparația cu cele călătoare pe teritoriul noastră, găsind o mare deosebire; căcăciu atât de începutul sămădării a căpătării și a deosebiri

binele de răbă, adevărul de minciună, folosul de vătămare; atunci, dacă dovezirea cunoștințelor solide, mi se poate spune că mintea, mi se ascundă judecata, că atunci, zică, poate că fără deosebire între sistemele și modurile de instrucție că se urmează în alte țări și că că se urmărează la noi; între ideile și principiile de religie, de politică, de patriotism și l.

De atunci okupându-mă că missia mea de a preda învățătura principiilor de religie și de morală Mîntitorul nostru, ca profesor de teologie în seminariile din București, potrivit că să spui și de desvoltare alăturiștilor că se urmăresc în același instituție prezentul și că strictulă cerkeză de învățătore că se conținde în trinști, n'am să fi că ka cei mulți, dă la adică parte la evenimentele politice că se săkchedă șoala de altul în gară noastră, și că mă urmăresc în specialitatea mea, și că mă căutam de treabă, să că să alte vorbe mai românesc, nu că băgăm lingvă unde nu că fierbea oala. Că toate acestea nu remăsează într-o comunitate indiferentă despre alte țări măle, și că să simbolă și că sunt spectatorii alăturiștilor că se petrecă și în singurul ei, judecând totuș de una

ștările și rezultatelor fie-cărția lăsă, și adăcănu-dă-mi aminte de vorba ți și vekiș autoră klasică care zice: când basele să fondamentele crescerei și a învățăturii ți și neamă să aștei naști-nă și se vorbește bine, de nevoie este că ștămășii lor să fiu nenorocită*). Adevărulă aceasta că fără să căndescă că matritatea, la carea că adăssemese să studiile serioase și petrecerea mea în străinătate, la lăsările țărări melle, așa prekum săntă și aș fost.

Și fiindă-kă totuși aș vorbi de patrie, de patriotismă, de guvernă, de guvernare, de instituțiile țărării, de ministerii, de scoale, de instrucțiuni, de progresă, de libertate, de lege, de funcții, de capacitate, de specialitate, de iștișie, de abilități, de morală și de moravă, de vicii și de virtuți, de civilizație, de convenție, de cleră, de biserică, într-o vorbă de bună și de rău, și în fine de trezorulă, de prezentulă, de viitorulă și de fericirea acestei multe țărării, sokotescă că săntă în dreptă a vorbi și eș cheva că românește despre toate, și că specialistă despre Biserică și Religie.

*.) Ὄταν δέ κοηπὶς γένους ὁρθῷς μή παταβληθῇ, ἀνάγκῃ δύστυχεῖν τούς ἐγγόνους (Πλάτ.)

Nă scăiș daka cei chei că aș vorbiș despre toate le aș nimeriș toate sănătățile nă, prekym nici despre mine fără'mi nă scăiș daka le voiș nimeri, afară de aceleea într-o kare sănătăș specialistă.

Oră și kym sănătăș, sănătăș konvinsă, cătă mă privescă ne mine personală, că nu poate sănătășă nimerită sănele din elle, de sănătășă în urmă-le sănătășă ivită alături karii, prin raționamente sofistice, le-aș dărămată drentele loră păreri sănătășă idei; pînătă că ne lăngă sănătășă chelă slabă că predomnănește în toate la noi, apoii mai vine cu este dinsălă și natimile care deskișă sănătășă kămpă de lăptă, în kare kămpă ambiția deșeartă și încăpățâinarea ne împlingă pînă la înkărkătările chelle mai înfricoșătoare, din negăra kărora nă mai pătemă osebi nici sănătășă felă de idei, și meciușă tărărișă de o oară sănătășă înspăimătire pînă la infinită.

Și pînătă dorința mea, că romănești, nă este dă vedere nația alergindă ne drăgușă pînăpăstie, zică și astăzi că sănătășă mi eș în dreptă kare să vorbescă, și voiș vorbi despre toate mai kă osebire despre aceleea în kare sănătășă specialistă.

Nămă să atingă, n'ămă să lovescă ne nimenei, căci mă temă nă kymva D-zeu să mă lo-

veaskъ ne mine; чи'mі voіš da пъререа mea liberъ, атътъ desnre чelle trekste kътъ ші desnre чelle presente, ші din acestea voіš konkide desnre viitorъ.

Maі 'nainte d'a intra іnsъ іn materіъ, fakъ іnkъ o obseruaціъ ziselorъ melle preeedente: m'амъ devisъ ka sъ vorbeskъ desnre toate, fъrgъ a fi spe-
cialistъ іn toate; acestъ drentъ mi'lъ іnsuveskъ ші eъ perekom 'ші lъ-aă іnsuшиtъ ші 'ші'lъ іnsuveskъ oamenі de differite kondiції, karій n'aă pічі kiarъ rѣtina че trebвіть sъ aіbъ іn lъkrarea yellorъ привіtoare la okupacія lorъ. Mslді dintr'acestia, sъb kъvіntъ de o libertate rъз іnchelleasъ, strigъ къ ei aă sъ пойъ царра la orъndciaлъ, fъrgъ a lъssa ne чеі kompetenції ші spezialі іn siъ че ramvгъ. Ші че esse din aceasta? nimikъ alіш, dekътъ іnkъrkъtъra іn karea ne aſtъmъ, karea merde kreskъndъ ші karea mъ sili ші ne mine ka sъ'mі daă ači pъrerile. Nъ lіnseskъ іnsъ de a чere totъ de odatъ ші ertare de la чеі bine-kъnoskъtorъ nentrъ greshalele че voіš komitte, іn чelle че nъ sъnъші pічі kompetentъ pічі spezialistъ, rѣgъndъ-ї a krede kъ motivele kare mъ іndemnartz a'mі esnane aceste ideї, nъ sъnъші pічі aspiraigі la vre-енъ постъ, pічі sneranцъ de pgo-tekciї ші favoare, чі nъмаі sіnчera dorinцъ de a

vedea deskărkkarea labirintului de idei în care neașteptat strămbale principiu. Căci daca motivele îndemnătoare ar fi fost niscaia - va aspira și speranțe de înaintare, negreșită că mai întâi de toate, conform spiritului de progresul actual, măștii fi pește și eș în danșul populației să re dobândirea de popularitate, care astăzi se consideră ca primul mișcător la toate și mai că deosebire la sâirea trentelor și funcțiilor publice.

Enunțând aici motivele care mă îndemnă să întreprindă această expunere, nu fără altă de cără a însemna direcția generală a ideilor melle, și că nu am o dreantă să se extindă și a posterilor melle despre căte am să scrie vorbesc, afară din specialitatea mea. Când însă lucrările vorbesc de sine, cănd suntele nu se vederează pînă în toate zilele, nu este anevoie de a'mi propune sănătățile sănătățile generală, a arătă o renăde okire sănătățile totalitățile lucrărilor, a vorbi de toate și a'mi face observațiile că preză că sunt de făcătă de sunte toate.

Orijină amă lăsată în mijlocul istoriei germane și melle și mi-amă preimblată vederea prin parținele sănătățile se descriu evenimentele și preskim-

бърле че с'аă netrekătă în singlă ei, nimikă altă nu
'mă aă attrasă mai multă atenția nea de către multele
săfferinge pe care a fostă destinată a le cherca a-
cestă skemă pămăntă ală Româniloră și infokata
dorindă a strebuniloră nostră kă kare; nlină de o
komplektă abnegare de sine însăși, aă străbită a o
țintă de nenorocările че о băntăiaă, spre a o u-
dea pačinikă și fericiță. Această infokată dorindă
și komplektă abnegare a loră, amă nămit'o adevă-
rată patriotismă.

Аceaastă similitudine de adevărată patriotismă a
strebuniloră m'a făcută să mă gândescă și să 'mă
întorkă okiă la aceea kariă 'și însășesca astăzii nă-
mele de patrioți și kariă, nlină de nămele acestei sakră
amoră ală nației, urtindă a reformă totă, a îndrepta
țară și, ca nispe păcăli din ceriă, să o dăku la
nortălă țintăirei.

Chine săntă acestei Likugăi, acestei Solonă, a-
cestei Năma Pomili? într'o vorbă, acestei oameni
nikadă din ceriă și nepătau de nici o greșeală,
de nici ună păcată omenească?

Săntă oameni aceea kariă, că o simță nă-
mire de oameni năoi, voiescă să se spune totă
ce este vekieră, totă ce este sakră în țară, datini, o-

бічейгі, moravgrī, reliqī, biserikъ, într'o vorbъ tolă che a avută strebună nostrii mai sfânti, totă che ei aș konservată kă viața și că sânpătele loră. Къч de ne vomă aranca okii la starea noastră социалъ de astă-ză, și vomă eksamina пълнă opinia domnitoare a сsffleteloră adevărată kreştine, нă găsimă în kolo dekătă nische prokonsigă, нămai că titlul de năoï, kară fărgă pîcă o kredință, fărgă pîcă ună sfintă, нă se temă de altă infernă dekătă de сărgăciă și de linsă, n'aș altă D-zeuă dekătă mănkarea și desfăștarea, n'aș altă biserică dekătă adăpătrii strikate și ч. л. т.

Аcestoră domnitoră нă le plăce băna ordină a социетății, къч ей ară dori ka și нămai ei să se băsăre de desordina eй; нă le plăce religia, penitencie-kă ea comandă cumpătarea și xaritatea. Ей doreskă o ordină социалă kare să le prokăre mai multe înlesniri, mai multe пăчеги, mai multe onori, fărgă pîcă o osteneală. Нă le plăce religia, zikă, penitencie kă învățăurile ei adăphe tărbărarea în consciințele loră, amintindă-le nedeansa che amteantă ne călcătorii I-циi Mărturislă; săă de și s'ară ună să aibă o religie, ară voi însă o religie și ună kleră kare să le făcă kyrte și sentinelă la șurile loră,

fără a cștesa vre odată să între în secretele sanktuarioră aloră, sunte a le zice: Domnezești nu poprescă mănakarea cărării frâktă! și intr-oarecum sănătății, în locă ka preotului să fi să condacneze loră la țelle bune, ei voiescă ka ei să fi să ai preotului la țelle rău.

Pismashă de ori-che bine publică, a chesti pro-konsiliu că nimă de năoī să intinsă păpădă a călărașii a restorana cărășă și voindele stărebăniloră, alle căroră șambre cătează a le invoca, ori cănd le vine la sokoteală.

Săptămâna maskă și vedem să strigăndă în toate zilele la patriotismă și amărătia ne achestă bielă poporă română căre, obosită și căzătă de rellele ce să verifică (țelle mai multe din cauza șnoră assemenea capetele strikate), să crezămăntă amărătoareloră vorbe alle achestoră la olandă, kari și cămăduie la dinșii, păpădă să se agațe că găzăle de nosțvile la căre aspiță. Ši ajungândă odată la skonci și dorită, respinsă loră către poporă este: bravo! să trăiescă, popole săverană! vino akum să împărgimă; naște sarcina dă ne înlesni că bană, și lăsă-ne noș grijea dă și călășă și ate guverna.

Ce este în adevară a guverna șnă poporă?

Este a nreskrie cetea deniloră prin leuă cheea ce săntă datoră a făcă, cheea ce trebuie să evite să se dețină din fantele loră spre a se bucura de foloasele vieții sociale;

Este a privilegia asupra răiloră și urmăriloră ce se arată în singură societăți individualmente sănătățile organizații în bande, sănătățile partidură.

Așa-să-lăsă guvernă, având totuști de așa dreptul să mai întreacă spre suținerea dreptății, prospere și progresul în lucrările sale.

Dreptățile de care se bucură guvernele le impună datoria cărora toate măsurile cerute sunt să asigure corectă sozială, 1° existența, 2° linistea nechiarită pentru manjinerea și îmbunătățirea membrilor de care este compusă această coră; și această dreptățe alături guvernelor devine și mai tare când elle găsescă sănătățile konkursă înțelepentă și din nartea membrilor soției.

Care este înțepta konkursă că daă guvernării acestei oameni năști de sine nu să o înțeleapă soția noastră? căci ei nu făcă altă decât să insultă, să ataca fără nici o oosebire, guvernă, biserică, familii întregi, persoane, într-o vorbă ne-

totă aceia kari se băkără de oare-kare posicție în
 sovietate; și aceste toate nimai ka să ajungă la
 skonc loră: Josă voi să sănă oamenii năoī.
 Respectaș-să oare principiile de mai susă către sovietate? Când cunoscătorul de a fi alături guvernatoră este, mai prea-susă de toate, conservarea celui mai de cunoscere principiu alături naționale, adecăt dragostea și spirea. Oare dragostea și spirea se nască prin atacări, prin insulte și prin calomnii? nu suntă oare toate acestea încrezători și isvorul sărăcășădină de vedemă în sovietatea noastră? nu suntă totuști eli și cauza acestei spăimântătoră diskredită che dominiu între membrii familiei noastre române? diskredită din kare se desteanță și celă din afară în privindă noastră? Cine poate să dea sănătățile negativă la aceasta? După ce să încheieați pachea din Parisă, o acitație prenăgă sniritele de la o mașină a guerii înălță la alta, centrul o fericiere fitoare a nației, assemenea căreia n'a mai găsită Româniu nici odată; din această prenărare a a spiritelor rezultă combinarea celor patru populații pentru noua noastră organizare, și în sfîrșită allegerea noastră domitoră. Atunci cădă dintre români kare î-a adresați diskursă, prononțând vorbele

la lecī năoī, oameni năoī. Aceste vorbe, în adevără frumoase în sensul loră adevărătă, sănătătă de oamenii de bună credință în adevărătălă loră îngellesă. Însă din această momentă, sănătătă de laonană, oameni zică de rea credință, căruia nu este altă merită decât a simți și a crede că este alături, profitând de fermecără acestoră vorbe, și pronostindu-se lăsăi că reușești, ești în mizloacără popolălă strigându și ei; „la lecī noi oameni noi, și fără a se simăla mai întâi de păcatele loră, și însășită nămirea de oameni noi! . . .” Nătreună-să să însă de sensul adevărătă alături acestor vorbe? și daca sănătătă pătrunsă, de ce oare să însășește o nămire pe care nu o merită? și în sfîrșită daca sănătătă de ce nu se simăce să fi făcută că sunt o merite? Căci nu este înădesească că și oratorul din frasa la lecī năoī oameni năoī a îngellesă ne ceară desărăcăciune de stricăciune, și îmbărcăciune în nestricăciune, precum zice și apostolul Pavel: „kă se ăștăvăță de stricăciune și să se îmbărcă în nestricăciune.“

Însă kare sănătătă acestă oameni năoī, desărăcăciune de stricăciune și îmbărcăciune kă nestricăciune?

Nă cămăva cei botezauți că ideile yelloră de prin strădele și kafenelele Parizului? Nă cămăva cei ce strigă să răsări că popolulă de briș, numai săptă să facă populațiile să aibă toti ca aceasta să se pună în capulă trebiloră? Nă cămăva cei ce întrebă totul să fie maska patriotismului să a naționalitatea că să okupă ſanții? Care săntă acestă oameni nuoi, căci ești sănătă să scăzi? Ceea ce scăzi este ceea ce văză că oki. Își ce veză, tu vorbă întreba? Își ce nu văză, le voia respondere: văză lipsă de ascultare și de susținere socială; văză nesolicitudinea că nerespectă către autoritate; văză diskreditarea generală de la om către om; văză nesiguranța persoanei paținiciilor către unii, văză căkarea dominiilor săi sănătărea caseloră; văză în sănătărea disprețulă comună către religia cără și către căpăță Bisericii; văză oameni cără după ce așa răsunătoare chei așa avătă alături, prin părțile de sfârșit, după ce așa amădită lumea prin înțelegătorii săi neresunderă, după ce și așa părțile soția și copiii ne drăguți, cătezind astăzi și se numi și oameni noi; și înțelegătorii că maska de patriotism săi de onestate, a ești și a se prezenta prin kafenele și ne podgorii predikândă și cătinătoare populației

panflette și broșuri săkate în contra naționaliștilor și membrilor acestui de-născut karii, D-zeu să mă întreți, sunt înnodobiști că o astă-felă de moralitate în cîteva săptămâni revoltă cărăbușită în contra părinților lor; văză, văză, în sfîrșit toate către se numesknă și remergătoarea île dekadentă daca nu alle complicatei dăruinții și a viziunii populației; și toate acestea le văză săvîrșindu-se de către aceia karii profesioniști și propagandă principali prădoniști, frieriste, simoniste și c. l.

Totușă după imitarea exemplelor acestorăși docile în ideile și principiile precise, mi s-a răpită și mie mătășările mei! Și care oare ar trebui să fiu ne-deansa șonoră assemenea perturbatorii acestui societății, karii nesokoleskii și dreptatea ștanță și pe cea divină?.. Aceste fante nu se săvîrșesc în mijlocul populației, prețât fără ca se temă de nedensela bătrânilor și a pășărcării, ci în mijlocul zillei, în șirul lămina soarelui, în vederea tătarilor, fără nici o sfială, fără nici o gășine, fără nici o temere de oameni (de D-zeu nu mai zic că într-o luncă nu mai este D-zeu), fără frică de vreun lege, căci principiile și ideile respondente de acești oameni rătăcășă și înkărajează și ne atacă și nu pe alții, și ne batjocori prin

tinarslă liberă, a ne găpi vnslă altăia neveste, a săvârșe ne nenorocidă copii din brațele mamei lor și atât lăssa ne drăguță liniște de totă grijea maternă, ne kare naștra o insurție și o sădesche păpădă și în inima animalelor și yelloră mai fieroase. Însă progresul în civilizație și propagarea ideilor libertine, a scăzută să stingă și această instinktă alături nașrei, această fraudă simțimentă alături femeii și la o desnaștră păpădă la gradul dăunător de către copii ne kari și a părăsată în sine-și și a năstrită că sănătatele să fie. Ea este civilizația, iară progresul, iară libertatea achelioră ce fărgă merită profană numele de oameni noștri!

Și apoi nu le este răvine să aducă de exemplu și să pretinde că urmează după libertatea ce domnește în Amerika? Studiat-ă că ceva să fie cîtit-ă că ceva desuire moravă Amerikanilor? Dacă nu că citită, că tească această naștere și D. Tokvila kare să aibă okupată că aceasta, și kare zice: „Kristianismul și protestantismul o mare parte a populației americană; ... el nu domnește acolo ca o filosofie ne kare să o primească după ce mai întâi o vorbă cerchetă, că domnește ca o religie în „kare credere fărgă pînă o desbattere.— Religia dom-

„нече аколо мај кв seamъ īn sffletslѣ femeiї: а-
 „коло femeia formeazъ moravii. Amerika este, fъгъ
 „піч о іndoialъ, гарра din lъme ȝnde legъ-
 „mіnts lѣ kъsnіciei este чelъ мај res-
 „pektatъ, ші ȝnde 'ші аж fъkstъ чea
 „мај ȝnaltъ ші чea мај dreantъ ideъ
 „desire ferichirea konjugalъ... Пe kъnd
 „европеанslѣ nostrъ каstъ sъ skane de nekazrile
 „sale domestihe tъrborindъ соchietatea, A-
 „merikanlѣ din kontra gъsesche ī lo-
 „кvinда sa amorslѣ ordinei, пe kare o
 дъче īn ȝrmъ шіn trebile Statslѣ.1)

- 1) Le Christianisme a conservé un grand empire sur l'esprit des Americains... il ne regne point seulement comme une philosophie qu'on adopte après examen, mais comme une religion qu'on croit sans la discuter. La religion y règne souverainement sur l'âme de la femme; c'est la femme qui fait les moeurs. L'Amerique est assurément le pays du monde où le lien du mariage est le plus respecté, et où l'on a concu l'idée la plus haute et la plus juste du bonheur conjugal... Tandis que l'Européen cherche à échapper à ses chagrins domestiques en troubant la société, l'Américain puise dans sa demeure l'amour de l'ordre, qu'il porte ensuite dans les affaires de l'Etat. (M. de Tocqueville. de la Démocratie.

Ачестъ омаціё ўл дъ ші alt astorъ franches Amerikani-
lorъ, ші іатъ: социетата, indulgentъ пеңтъ libertinaциілъ
„омылъ неінсюратъ къ femeile desfrinate, k on d a m n ъ
„fъгъ milъ pre a-kогrvia. Ea este de o
„potrivъ neіndulgъ тоare ші пеңтъ вър-
„bat slъkare опровокъ ші пеңтъ fe-
„m e e a kare о sъvігшеа че. АМЪНДОІ SE
„GONESKъ din SІNOLъ SOCIETЪЦІї.“ (1)

Dar' la noi чіне se mai гънде сче а педен-
си нічье асеменеа desordine skandaloase? din
kontra s'aă kritikatъ інкъ ші kanoanele ші leпile
Бiserічей kare le педенсеште!.

Daka чіне-ва ară voi sъ afle kасса ачестей
striкъчівні ші a desordineй che domnesche in сочи-
тата noastrъ, eă 8nslъ n'ашъ allerga la altъ kассъ
піч маї dreantъ піч маї adevъratъ, dekіtъ la in-
strukciі ші la modslъ kъ kare ea s'a 8rmatъ ші sъ
згmeazъ la noi.

În adevъrъ, daka іnvъпътга lsmineazъ пе

1) La sociéte indulgente pour le libertinage du célibataire avec *les prostituées*, condamne sans pitié l'adultére. Elle y est également inflexible pour l'homme qui provoque et pour la femme qui le commet tous deux sont bannis de son sein. (M. de Beaumont. *Marie ou l'esclavage.*)

omă kînd ea este basată pe nîșce principiū drepte și solide, din kontra ea îlă smintescă și lă depărtează că totușă de skopul să ei folositoră, cănd este bazată pe principiū gresite și de departate de skopul că ea 'și propune.

Noi suntem toți care a fostă starea cunoscutei noastre spirituale și mizloachele că amă avută în dărău pentru dezvoltarea noastră intelectuală în timpul de mai 'nainte; și daca vomă trece pățină mai 'nainte de reglementă, nu vomă vedea în această trekkătă de către nîșce scoale unde România, săpătă păterii și nevoie împrejurărilor că a cărăpătăită dărău lă, era datoră să învețe pe la nîșce partikulari pățină karte, și aceasta în limba grecă.

De la Reglementă însă, adică de pe la 1831—32, începătă a se înfiindă și la noi scoale în limba națională; și aceste scoale, unde învățătăra începea a lăa nămire de instrucția publică fără păse săb privilegerea și înalta inspecție a unei Eforii și a unei direcții.

Fără a mai intra în de amănuntă chechetare a modelui metodical să nemetodical că care se șurma învățătăra în aceste scoale că nămire de Kol-

leșii, și vedemă pe ntruă sănătate momentă basele pe care se așeză această încreștere de învățători publici.

Când vineva la istoria în minț, și mai că seamă skrierile autorilor vekimei, vede că instrucția și edukația publică era o condiție esențială în reședințile publice alle anticești, care nu urivea în ceteșteană de către sănătate instrumentă pentru serviciul sănătății sănătății sănătății se numea Statul său Patria. Își face era să basele acestei edukații și instrucției publice? Totuși autorii vekii nu le arătau în skrierile lor: Platonul zice: „Kă se poate a respecta pe zei, a cinsti păringii, și se săpune leșilor și sănătăților, și să moderă către femei și. c. l. 1) Isocrată a zisă: mai întâi de toate să bine credințosă, către Dumnezei; Onoare sănătății divină în totă deșna și. c. l. 2) Poate că 600 de ani înainte de Hristos să cunstată: întâi respectă pe zei nemăritorii și apoi pe păringii și. c. l. 3) începând cu și în teatru, po-

1) Ὄτι δεῖ θεούς μὲν σέβεσθαι, γονέας δὲ τιμᾶν, νόμους πειθαρχεῖν, πρὸς γυναικας σωφρονεῖν. 2). — Πρῶτον μὲν εὐσέβει τὰ πρὸς τοὺς θεούς ... — Τίμα τὸ δαιμόνιον ἀεὶ μὲν μάλιστα δὲ μετὰ τῆς πόλεως. κ. τ. λ. 3). — Αθανάτιος μὲν πρῶτον θεᾶς ὑστερον δὲ τοὺς γονεῖς τιμᾷ.

înlă comikă Menandru zicea în skrierile sale: datoria omului este de a respecta modestia femeilor și a femeii, și nu dori nimică din alle atroanelor; și fi drept în totă viața și a săkrifika pînă la sfîrșitul lui Dumnezeu că înima cărată și.¹⁾

Nemitorulă Philoxenă în fine, sărbătoare a se teme de a fi demingeită, strigă că lesne poate chiar să găsească popolii sărbătoare, sărbătoare kase, sărbătoare kolleciile, sărbătoare lepri, sărbătoare întrebările banilor, sărbătoare cunoștințele de carte dar că nici odată nu să nu fie găsi popolă sărbătoare Dumnezeu, sărbătoare rugăciuni, sărbătoare credință religioasă, sărbătoare săkrificiu!

Dacă dar antichitatea păstră avea dreptăbasă fondamentală a învățăturăi și a edukării sale nevărite respectării către Dumnezeire, că alte vorbe principale și cunoștința religiei sale naționale de pe atunci, că căci oare aceasta să arătă săveni și să întrebă la noi popolii cei moderni, care prin experiență am văzut că religia Măntuitorului Hristos, a fost oznica istorică, civilisatoare, conservatoare și societăților yelloră nuoi?

1) Căci am și defericiudă, dacă mi în teatrul nostru românesc să arătă azi niște assemenea vorbe pe care îndreptarea morală a noastră strikăt!

Oare Esoria, înalta școală-vegăitoare a instrucției școlnice, imitată de ceea ce în vîkă intră aici? Ea care era datoare a se gândi că cea mai mare lăsare-amintea astăzi principiilor ne care se baza instrucția sănătatea și memorarea pătrierii și modelului generației urtoare, gândită să la ceea ce este de înțeles bazele ale edificiilei cheie încrezse a se arăta în sinălă pierde noastre, adică a instrucției școlnice. O! nu, nu, de mult de oră, nu; ea, în locul de a privi religia ca cea mai solidă bază a învățăturăi sănătatei, și prin urmare a societății întreagă, din contră, ea dintr-o încrezăție să arătă că cea mai mare răcheală către religie; în locul său de recunoasceri adevăratelor cărora o învățătură nu poate fi solidă fără principiile moralei religioase, ea, în indiferență să către religie, a sărbători și a adonta năntășii matematice ca sănătate principiu de năsorii, și de acolo plecând să deducă că toate cunoașterile sunt înseme se mărgineste în păntășii matematice, care nu înseamnă altceva decât servirea înțelegerii lor și de religie. Înțelegerile matematice și nimică nu poate fi multă, și addosă rățeșirea întră karea ne vedem să astăzi, că cum n-ară să trebă să mai țină de toate oamenii virtuoșii și apoi înțelegerii, nenteră noi strică-

ші і мі неінв'дації. Понятія matematikъ, lindъ-се ка
басъ а таілоръ квносчінделоръ ұтанае, era de nea-
пъраре спре а не addѹче пе iskѹsiїї nive-
latorи aі stradelorъ noastre пline de noroї; лессъмъ
пъдърile ші шосееле de kare nіcі se viseazъ! Къ ni-
sche assemenea үrincipії ші kъ o linsъ komplektъ de
квносchinga reliqieи strebvne, kare singvгъ ne іn-
vadъ че sъntemъ datorи kъtre semenii nostrii ші
kъtre социетate, sirmana jvnime adъpindъ-се neіnche-
tatъ, маі fiindъ іnkъ ші маі de 'nainte strikatъ o тоа-
пъ ші de felgumea іntimilъrilorъ skandaloase alle fami-
liei, ka че felъ de іnvъdъtвгъ пъtea sъ ѹea, спре a se arъ-
ta oameni virtюші ші folositorи социетъї ші патриеи lorъ?

Sъ маі zikъ o vorbъ despre komplekta linsъ
de mъssrі pentrъ krescherea reliqioasъ a jvnimeи noastre.

Eforia, kare ka o sъпремъ inspektorи à in-
struksiїeи пUBLiЧe de la sine era datoare a іngrijii
pentrъ ачеастъ esenциalъ parte a іnvъdъtвreї, д�пъ
че kъ іntr'єnъ lsgnъ kвrsъ de anї n'a datъ чеea че
se kвvine lgi D-zeš lgi D-zeš, іn fine akym іn
згмъ, іngrijeatъ de efektele demoralisaції продовж
іn социетate din linsa instruksiїeи reliqioase, a intro-
dевsъ предarea reliqieи іn skoalъ, іnsъ kъ пърере de
тъш iагъші, amъ vъzstъ kъ a priimitъ de katexedr

ші інущьтотоі reliqioші оamenі fъrъ inkviiindarea aсторітъції компетенте; d'ntre karії 8nії ші k8nos-k8лі de viaua lor8 skandaloastъ, ші linsiші de adevъ-ratele k8alitъції чеагте центр8 assemenea sarcinъ sakrъ.

Тотъ д8пъ assemenea pгіncipії s'a pretins8 de 8nії skribenці, karії ne toate zillele se ivesk8 ka чівпегчile din pътъnt8, desbinarea Biserічей noastre de Biserika чea mare a Rъsъrit8l8. № k8poa-sчет8 іnsъ che іngelleg8 аcesti oamenі prin ачеастъ desbinare. Daka eї іngelleg8 neamestek8l8 Biserі-чей chei mar8 iп administra8ia intern8 a Biserічей noastre romъne, la ачеаста ne 8nim8, fiind8 pгевъ-zatъ ші de kanoanele Biserіcheschі; daka іnsъ voiesk8 ka Biserika romъn8 sъ іntrer8pъ tot8 fel8l8 de re-lashів k8 Biserika чea mare, ші prin 8rmare sъ aj8n-щем8 a desbina 8nitatea che esist8 iп spіrit8l8 orto-doks8, at8nchі чіne n8 vede iп ачеаста o anlekare de a гъtъci ne Romъnі de reliqia streb8n8 kare 7ia mъnt8l8 de mi8 de nerikoli! Rela8iile iпtre Bi-serika Rъsъrit8l8 n8 поате пічі n8 treh8i8 sъ se k8rme, kъчі patriarх8l8 n8 поате fi niчі este alt8 dekъt8 8nі8 п8nkt8 de 8nire al8 t8t8lor8 ortodoksi-lor8 de rit8l8 Rъsъritean8, аша pгek8m noї kiar am8 pгivit8 ші alleqerea domnitor8l8 pгіncipatelor8-

vnite, ca șnă pănătă de șnire alături Româniloră. În vreme ce introducerea unei assemenea idei desbișoare, prin intermedierea relațiilor între capii Bisericii ortodoxe, ne-ară înținute la cîteva mărturii triste rezultate în privindă religiile. Eseurile de nisipe assemenea triste rezultate avem și chiar și noi străini de peste Carpați, înținute în doar tabere.

Așa darău cîteva nu poate să îndulcească din aceste adevărări că acei skribenii nu produsă altă urmă skrierile loră de către o confesie ortodoxă care în spiritul religiilor, din care această confesie de idei în materie de instrucție și de religie, și din diversitatea principiilor, nu remunea și nu îndoi că nu poate să ajungă la o nevoie desvăluită. Semința șnoră assemenea urmării stricată alle skribenilor în privindă religiile, semințăndu-se de cătreva timiș în nația noastră, ajunsă și astăzi redirea sa; căci lăsându-oamenii de vîrstă înaintați (ne kară șnă D-zeu și că che credă, respundind ideile loră chiar și în populație), apoi chiar și skolarii și ajunsă să se revolte în contra învățătorilor loră de religie și astăzi maltrata că disprețesc.

Apoi nu zicea bine de multe ori acele Kraates vechi, că de ară și că pătină să se săe în lo-

kylă chelă mai 'naltă ală chelăpej, de unde toqă să'lă
poată așză, și să strije kălre chelăpeni și kompa-
trioajă săi, ne kare'ă vedeă îmningindă-se de demo-
ralisajie și de rătăcire ne drömălkă pierzărej: „o
oameni! ne ce drömă apăcată? unde merțeaj?
voi, karii deponedă toate ostenelile voastre spre a vă
îmmulgă avearea, iar de fii vostri kărora aveați să o lă-
sați de lokă nu vă găndiți nici vă îngrijijă a le da
o kremptere și o învățătură temețnikă“¹⁾)

Toate aceste relle nu săntă nici se potă privi
altă dekăltă ka nische șumări direkte alle princhipiiloră
gremite păse dintră începută instruksjiei păblice, ne
basele kăreia să formă și profesorii karii astăză
lăminează nația, prezent și a diverselor doktrine
și idei alle profesoriloră de differite credințe ce
ocupează katedrele.

De ne vomă aranța pentră ună momentă okiă
la Grecia (pentru că nămai că dănsa ne pătemă
asezăi mai multă dekăltă că oră kare altă nație),
această tânără de oameni, însă oameni că adevără-

1) Ω ἀνθρώποι ποῖ φέρεσθε; οἵτινες χρημάτων μὲν κτήσεως περὶ²
πᾶσαν ποιεῖσθε σπουδὴν, τῶν δὲ νίων οἷς ταῦτα καταλείφετε
μικρὰ φροντίζετε. (Κράτης).

rate кънносчинге ші simtimente religioase, patriotiche ші naționale, vomă vedea imensa differință ce există între dănușii și noi. Lăsă de a vorbi de cîelle-l-alte, și mă tărguinescă nu mai la instrucția publică, ne kare ei o nămescă „Δημοσία εκπαιδευσις.“

La dănușii, deosebită că nu suntă priimidi alături profesorii pentru predarea cîrșilor de învățătorești de către bătrâna cînnoșcăndărie pentru specialitatea loră și pîmîntenă, apoi pîcă kiară pentru limbile străine nu suntă priimidi cei străini, mai că seamă de alte credințe; chi kiară și pentru învățarea limbelor străine, așa oamenii intrădinsă trimiș în străinătate și reîntorsă în patria loră că cînnoșcîndă limbei să a specialității pentru kare să trimisă.

Așa că de aceasta, ai că la noi, că să'șă com-nlektele șnă jone cîrșorii învățătorei kollegiale, să'ară pîrea de nekrezată călăi că va așzi că se ceră aproape de 15 ani; adică daca șnă băiată va începe scoala la vîrstă de 7—8 ani, de nu va remînea repetentă la vreună din clasele începătoare, și trebuie să nașă an; iar' remîindă repetentă vreună ană să și doși (prekym aceasta se în-

țămpă adessea), atât și în trebuiescă 5—6 ani pentru clasele primare. De aici trece la școală, unde daca va șrma regulat și nu va remănea și akolo vre ună ană doar repetentă, și în trebuiescă optă ani, daca nu zice; și eată că amăzi să fie mai susă, adică 15 ani, și că 7—8 ani vorstează la kare și începută și a merge la skoală fără 23—24 ani; la această vîrstă abia să se termină clasele școliale. Își de șinde provine această pierdere de timpă, această întârziere la învățătura,ând în alte părți, jupi de această vîrstă essă doktori în lege, în medicină și c. l? aceasta provine din sistemul greșită și din împărtășirea nepotrivită a studiilor, provine întră-kăză să zise: „kăla noilă nimenea.“

În Grecia mai șnainte de toate, după începutarea resbelor indinendinței și recompnoasceră ei de către păteri, că se află în capătă naștere, bărbătii de prințipii și că sunt oase solide, și simplu că înkrălii velă mai esențială și mai de liniște întră naștere era de a să se completeze toate specialitățile, convingând să fiind că aveașă liniște de specialisti; prin urmare mai șnainte de a cădea școală, își cădeau universitate. Cine nu scrie că

acheastă șniversitate aă klădit-o mai multă kă ajutoră
răslă tătoloră konnaționaliloră de nrin stătinătate, a
filelleniloră și a yelloră komp'ititorii kătre dăunătă!
Pe lăngă șniversitate mai înfiindără și o skoală polite-
nikă. Dar' pentru kă nu se pătea prekăm nici se poate
ka în specialitădă să între oameni nepregătiți, pen-
tru aceea își mai înfiindără după kăvăpăză și klas-
se țimnasiale alle kărora kănosuță, ka nischie kăno-
suță pregătitoare, leă redasă la un termină
de trei ani; și neavândă lokală anume pentru acea-
sta aă înkiriată de o kam-dată kase notrivite ace-
stei nechessitădă. Totă assemenea fără redasă și
klassele închepătoare, adică la același kărsă de
timă.

Din această kombinare a studiilor în Greceia,
multă din aceia karii trecă nrin sistemul nostru de
instruță, potă a nu se konviină kă ună skolară
akolo poate în timpă multă de 10—11 ani, înche-
pândă din vîrsta konilierească, să easă kă o spe-
cialitate pregătită pentru kariera sa sătoare.

În aceste klasse țimnasiale din Greca jă-
nele studentă se pregătește kă toate învățăturile en-
văklonediice, kăte sănătă și în klassele noastre de
aiichă; și trecândă, prekăm amă zisă, kărsălă de trei

ană aî țimnasiilei, se destină pentru o specialitate în universitate unde, după ună cursă de patru ani, esse ori medică, ori legeiană, ori filosofă ori teologă. Dacă însă judecătoarele a se destina artelor și mestesugurilor, atunci trebuie în școală politehnică, de unde esse artistă în pictură, în muzică, și în tot felul de măiestrii.

Ormindește ună astă-felă de cursă sistematice să bine combinată, esse și oameni care să sănătățile desvoltăte sistematice, oameni speciali, capabili de a preda și altora că folosesc sciindă și cunoștințele loră, și prin urmare a servi Statului și socialează.

La noi însă, după combinarea instrucțiunii noastre, că ce felă de cunoștință solidă este judecătoarea din școale și că ce specialitate, închină să folositorii și altora, și societății în general?

Când vine-vă să arătați okii la clasele începătoare, vede căte sănătățile apărăne de 200 școlari încrezătoare a învățării; numărul acestora încrepe a școlăde la fizică-clasă mai multă, păță că la clasele superioare abia remăne căte 3 sau 4 școlari; iar că cei 1'alii, ne mai pățăndă urma lungă și drăguță alături de ei, se lăsă din clasă în

klasъ, шi remъnă desgăstăgi saă osteneiшi ka kъll-torulă kare se opresche obosită шi deskăcaiață in mizloksă drămăglă, kъnd stă шi se găndewte kătă are să mai simble пăpă să ajungă la kauzătălă karierei sale. Ce se făkă achestă skolari? Todă achestă jăni skolari remasă de ne la a 4^a, 5^a, 6^a, klasă, in-chetăndă d'a mai învăda, reștenă fărgă pîcă o învă-đătără solidă, шi urin șrmare nă sântă dekătă ni-sche oameni suoiă, kă canetele nlină de fămăurile prokonsalei ce aă dobăndită in acheile doară trei klas- se șimnasiale; шi astă-felă, in aceaastă stare de ne-komplektă învăđătără, fărgă pîcă ună urinuș solidă, fărgă pîcă o ideă despre reliqii шi despre adevărătără lăkrăriloră, incepă a skrie, a se face oameni de littere; autori, пăbličisti, politici nlină de scuindă di-nomație, kritici askupiști шi într' o vorbă kondăkători ai opiniei пăbliče, propagăndă шi lăpindă ideile loră rătăchiioare urin kare zikă să dăkă no-nolălă шi șarră ne kallea fericirei шi a măntuirei; шi astă-felă se făkă stavilă шi acellora karii urin trănă stădiș komplektă шi solidă ară пătea in ade-vără kă urinușile шi kă moralitatea loră să producă folosă iargă nă vătămare.

Chine nă scîză kă la origine populația în lăume, îskrarea păterei politice trebuie să știe urmeze progresul său drept edukatii naționale; și că această îskrare a păterii se restrâne, se îngreană, fără a se slăbi, deoarece cătă sniritul public se formează, se dezvoltă, se înalță prin aderăriile principale de instrucție intelectuală și morală. Iar daca această progresie alături populației nu va fi conformă său drept edukatii,nică basată pe aderăriile principale de moralitate, atunci păterea politică nu poate face altă decât să restrâne, prin măsură Engelente, licența că s'ară încă mai multă răsărită și nenorocirea soiului.

Este scîntă de toată că la origine populația, și chiar și la cîndă mai morală și mai civilizată din lăume, totuști mai remăne o măslinime de smintiri și de înoranjă (neînvădui). Nu este trebui să dă observa că cei mai nerikolosi din acești smintiri și înoranjă, sunt din clasele că se cred că învăță să învăță instrucție, adică din aceea că și că kătă ceva din toate, afară de aceea că s'ară convenit să scîză mai întâi spre a merita numele de învădui și capabilită dă înțelege să mănuiască și să konduke îskrările. Își în toată timpu prestația și

șe assemenea litteratură înioranță, și nisice assemenea smintigă că numele de îndeleunți a cărui revoluțiiile; și daca aceste revoluții nu au restabilat societățile din temeli, că altă să arătă la venirea să măslăumească cineva? Înțelesă lăsă Dumnezeu, negreșită, și apoi acestor să măslimă de noroade mai multă să mai pătrundă în sfârșitele de sniruri și krestinescă.

Nisice assemenea oameni sărgă prin principii și fără vreun învățător solid, prețindă, precreștem amăziș, și se facă, prin skrierile și prin ideile lor, înmințitorii și kondrkătorii opiniei publice, și a promite bătălii popolă română sarea și marea. Astăfel, arănkându-ne căci și asupra literaturii noastre naționale, și esaminândă ceva mai de aproape, afară de sunătatea țărăncinită și merite de skrieri care arătă peste să merite aceste năște, ceea ce este, și ceea ce mai multe, nu suntă deosebite o călăuzere de tradiții de romanele ceea ce mai smintitoare sniruri și înimej și jumătate; și acestea chiar să răsucă într-o limbă asta de perfecție cultivată, asta de intelligibilită, asta de frumoasă, înkînă și penetră aceasta datorită recompensării totă bună în grădini și a Eforiei și a corpușului profesoral, karii și că depășește toate silințele și ostenelelor lor și că dată o

gramatikă nrin kare s'a regaslată limba, skoțindă-o din amalgamă în kare se află. De unde provine această și în literatură? din nimic alt dekăt din linsa de nrin-chișii solide la învățătărgă, de unde și anlekarea la citirea și traducerea vorbă assemenea skrieri, pe nestră kare s'aș găsită și editori karii aș denota fondării sunte a le tipări pe nestră lăminarea nației române, ceea ce îndărătă sănătatea românească! Iată unde ne a condată rellele base ale instrucției publice; iată kare suntă științele știință principale greșite; iată foloasele măsuriilor lăzile dă se introducă din străinătățea băsă principale și învățătăre, principiile moralei religioase a strelbănilor nostrăi. Își fiindă că la noi toate nu suntă și nu se facă dekătă dănu alii, adică toate nu suntă dekătă nici imitări de la străini, că miră căm de s'a putută ca nămați la noi să se introducă totă ce este mai stricată afară, și nimică din căte suntă indemnătoare la bine. Pe nestră aceea și eș totă de la străini voi să viteză ai căte skrii știință autoră în această privință; și eș pe lăngă alte ce mai zice:*) „Eș mărturisescă

*) Je reconnais encore que le progrès éducationnel est nul chez les peuples non chrétiens, ou qu'il n'est qu'une singerie;

mi rekenoskă īnkă kă progresulă în edukaciuă și
krescereea publică nu există la popoluă linișită de min-
ciunile religioase kristiane, săkă kă nu este altă deosebită
o mai multă parte de la străină; și ea că cunțulălă pen-
tru kare trebuiă ka la nisipe asemenea popoluă, des-
potismulă gubernamentală să ramaiă totă așează.
Pentru aceasta însă kreștin, domniloră, kă vedă si
așa de bună īnkătă să nu mă kontestă faptulă cătă-
toră: Katechismulă krestineskă a creată în Europa
nașii întreagă de oameni kă scăpătă și înțeleșă,
astă-felă īnkătă konii săteniloră nostrii scăpătă mai multă
desire ca și cei mai însemnătoare lăsări kare interes-
sează omenirea, deosebită că ce nu scăpătă Sokrată
Platonă, Aristotelă, Ciceronă, Seneque, Antonină și
alii ka sănătă. „Resipiunză căkă domnii propagatori
de ideile progresulă și a civilizației, ne că felă de
basă își intemeiază profesia credinței D-loră? ne

et voilà pourquoi le despotisme gouvernemental doit y
rester le même; mais, en retour, j'espère que vous vou-
drez bien ne pas me contester ce fait: „Le caséchisme
a créé en Europe des nations entières de savants et de
sages, de telle sorte que nos petits villageois en savent
plus, *sur toutes les grandes questions qui intéressent l'humanité*, que n'en savaient les Socrate, les Aristote,
les Ciceron, les Sénèque, les Antonins“.

che felă de principii doresc să introducă progresul civilizației în țară românească, care încă odată n'a avut săkărare, altă tânărare, altă basă și învățătorești și a naționalității sale de către religia și biserica, respectate și păstrate de strelbenii săi gloriosi?

Vă! și iară! Vă! ai cără fi locul să făkă o lîngă ieremiadă, o lîngă pînăcere despre soarta ce ne amenință că propagarea vnorii assemenea idei rătăcite și smintitoare! Dară! ce să zică! Cale obiceiul său în răbdă, înșeala obiceiului său facă să krează că răbdă este bine iară nu răbdă! Suntă înșeala mai multă de cără konvinsă că rezultatele instrucțiunii publice la care să aibă nesokotită dintr-o încrezătoră morală și religioasă vor încredința și mai multă de cără așa, că sunica skoala morală a nației noastre este Biserica, precum a fostă totă-de-șna.

Immoralitatea, zice ună autor modernă, îmbătățea totă-de-șna altătorea că disperația religie. 1)“

Și altărea iară, în dovezi vorbe arătă că este a-

1) Immoralité ne marche jamais sans l'irreligion (A. Martinet, la science sociale).

devărata skoală publică, zicând că universitatea nu poate să fie Biserica.¹⁾

Să se convingă însă și mai bine Eforia de defecțiositatea sistemăi alături instrucției publice la noi, și de greșeala sa că nu privi religia de basă esențială a educației și a instrucției naționale, și că înțelegătoare și credincioșii sănătuți din răsăritul nostru alături D. Chadwick, prezentat la parlamentul englez în 1845, și unde arată în președintele anketă să că creșterea oficială așauna sătrei clasei înzdrobite zicând că „sunt foarte convins că daca nu se va ouă strikăciunea morală că să intinse în clasele industriale, starea socială a acestei țărăi se va ruina, și imperialul Britanic se va dărâma. El n-am vorbe în destul de puternice său că este prima deuravarea că se intinde în toate zilele înaintea okilor mei. Educația, astfel prezentă există astăzi, dacă mai multă în viață decât la vîrstă²⁾ ESTE UNA DIN VELLE MAI MARI NENOROCIRI ALLE SOCIETĂȚII CA INSTRUCȚIA SĂ SE LĂUFEA-

1) L'université du peuple, c'est l'Eglise ibid.

2) Cătă amă și de fericigă să așzimă și din sinălă kamerilor române astfel de base solide pentru întărirea radicării a națiunii.

SKЪ FЪRЪ RELIЦII“.

Шї апої, оamenї linsiigї de ori-че prinçipii solide, linsiigї de înaltele cknoschinе politice, linsiigї în fine шї de ori-че învърътвъгъ в materiъ religioasъ, nekвnnoskъnd dekъtв a ppronvndа kз enfasъ obичинита lor devisъ, къa єшт din skoli strvine; oamenї plini de natimї шї de ambigui, pretindв kъ eї шї nвmаi eї se прічепв a kondvche lskrgrile, пагia шї garra, ba inkъ nвmаi шї nвmаi eїa se face de sine шї leпislatori nerfekci, dreni шї nemarginal! Dar' la aceasta lesne li se poate respondе: veuї face leпi, domnilorв leпislatori linsiigї de prinçipii religioase, da, veuї face leпi; dar' insъ че veuї kъstiga saњ че veuї folosi kз aceste leпi? nimikв altв, negremitв, dekъtв a vъ mai konvinuе din nвsoв шї a mai lga шї o altв do vadъ de nenstinga avestorв leпi kontra rellelorв moravgrї шї a relleї intokmirї de

-
- 1) Jè suis fermement convaincu que, si la dépravation morale qui s'est répandue dans les classes industrielles n'est pas arrêtée, l'état social de ce pays sera ruiné et l'empire Britannique détruit. Je ne trouve pas de langage assez fort pour exprimer la dépravation qui s'étend tous les jours sous mes yeux. L'education, telle qu'elle existe, mène plutôt au vice qu'à la vertu. *C'est une des plus grandes calamités de la société que l'instruction soit répandue sans la religion.*

învățător, linsită de base religioase! căci bănele moravilor sunt fructele edukatiei generale, a familiilor; și cind edukacia generală este smintită în principiile sale, moravurile vormează a fi stricte, legele neobservate; astă dară, încă odată: l'université du peuple, c'est l'Eglise; adică; scoala și universitatea poporului este Biserica, este religia, iară nu învățările pățitoare ce se rezumăndesc în sâmbătă soicietății noastre de cărți și minte să saltează de ideile revoluționare ale altoră smintiri de prin străinătate.

Și fiind că este vorba de revoluții și de revoluționari, să vedemă ce sunt revoluțiile și ce bine făcă ele în societate. Și la aceasta nu mă voi să servi de către cărți și tezăuri, ci cără alături lor de francezi care să scăpă și să definească mai bine, ca și tu ce să avătă și să văză și adevărata revoluție și revoluționari în garra lor, iară nu mai întâi de nevoie. Astă dară iată ce zică acești mari autori despre revoluții și revoluționari: „Daca nu vă este „că totul străină istoria revoluțiilor noastre, tre „„băi să scăpă că elle să fie făcute, se făcă și se „„vor face tot de-nă de nicio oameni vestigii „„pentru desfrinarea lor, de nicio fi găsi și îndăr-

„гътнici (adikъ vagabondъ шi пnngamъ не romъne-, „sъe), de skolari гинци k8 kieltsiala Statul, шi de „toate mediokritъdile, adikъ de togъ oameni neka- „,nabilit че se grъmъdeskъ in проfesiile liberale. „,Aueastă croială de oameni aș făcătă din guvernă artă „,de à rsiu o carru moralicesue шi fisicесue1).

Допъ че арътайш аичи definisiia че дъ revol-
ционарилоръ автори Европеi lăminante, шi mai k8 sea-
ть Franchesi karii le aș găstată bănălă mai măltă
dekъtă ori-kare altъ націь, sъ vedemă akum шi
binele че aș adăsă revoluziile. Или la aceasta нă
тъ voiš servi dekъtă iar' k8 autorii franchesi, karii
aș пătătă sъ apreciese binele produsă in societate
de revoluziї. Iatъ dar' че zikă ei despre aceasta:
„revoluția a suistă пămaș sъ strije шi sъ dărgăme,
„fără a fi înсă kapabilă шi de a fonda чеуа. Кătă
„despre principiile ne kare ea sъ îngătmă kъ le a
„skosă in lăme, чине-va noate face urinsoare ka sъ

-
- 1) Si vous n'etes pas tout à fait étrangers à l'histoire de nos révolutions, vous saurez qu'elles ont été, qu'elles sont, qu'elles ne cesseront d'être l'œuvre des illustres débauchés, des mauvais fils, des boursiers et de toutes les médiocrités qui s'encombrent dans les professions libérales. C'est ce monde là qui a fait du gouvernement l'art de ruiner un pays au moral et au physique. (A. Martinet. Science sociale.)

„arate șnă singără simțimentă, o singără idee în „adevără folositoare omenirei, care să nu fiă și în „sine slă Biserică. Ne lăngă căte a făcută ea (re-„voluția) în lume, nimeni nu îi poate contesta bi-„nele că a făcută dă arăta nerikolală principiilor „revoluționare și nevoie sări religii penitru manuine-„rea ordinei sociale și politice.“¹⁾

Să mai citeză încă, pentru desvoltarea noilor românișă asupra credinței și a necredinței cum să asupra revoluțiilor, căte zice săi autorul germană D. K. G. Barth, în a sa Istorie bisec-“ticească, spre a lăsa facă să cunoască că trebui să aștepte de la oamenii nostri rău numindu-“nă o î. Și este că zice acestă autoră germană: „Religia este șnă Iisusă atâtă de însemnătoră pen-„tră mintea noastră, încălă noi oameni nu putemă-“răi să fărgă a nu crede în ceva. Și daca omulă

1) La révolution a su détruire, elle s'est montré incapable de fonder. A l'égard des principes qu'elle se glorifie d'avoir mis en honneur, on peut la désier d'indiquer un seul sentiment, une seule pensée véritablement utile à l'humanité qui ne soient pas dans l'Eglise. — Entre autres bientaits on ne saura lui contester celui d'avoir montré le danger des principes révolutionnaires et la nécessité d'une religion pour le maintien de l'ordre social et politique. (A. Actorie' *réparation du mal.*)

„se va lenăda de kredinga sa către D-zeş, totă
 „mai krede ori în diavolă, ori în sine, săădă în vre
 „o năskocire a încinării sale. Când cineva se va
 „lenăda de adevărata kredință, ori și cătă de tare
 „arătă căta în lume profesia sa de nekredințiosă,
 „de multe ori înseă totă că arătă pe askansă te-
 „meri săperașioase și fără voia sa. Nekredință
 „și săperașie săntă în adevără doară îskrări op-
 „năse între elle, dar nici odată nu săntă în față
 „despărțite una de alta; elle se potă compara ca
 „doar servitori într-o casă, care se despărță între
 „dănișii peintră favoarea stăpânlării loră, și prin
 „urmăre nu potă servi amândoi la ună lokă. Dar
 „și daca de nevoie trebuie că ei să fie despăr-
 „țuiți între dănișii, unul din ei ori și kare va fi,
 „celăi nepriimită în servicii, uneltescă totă ce poa-
 „te, că să sărpe pe celăi-l'-altă înaintea stăpânlării
 „săădă. Își este ună adevără cunoștință de toată
 „lumea, că cei mai mari din cei ce se nămeskă
 „liberalisti, care ka vekii Sadakei nu kredă mai în
 „nimică, nici kiară în esistinga lării D-zeş, ajungă
 „căte odată atâtă de săperașioși și frikosi, în-
 „tokmai că și copii cei mici. Își în adevără, celăi

„ce nu crede în esistența lui Dumnezeu, că dreptă
„cănuții trebuie să se temă de omul-Deus.

„Iar în ceea ce cănuții pot să lea într-o
„astă-fel de necredință să afundă o societate în-
„treagă, avem și de exemplu pe Franța, unde întri-
„coștoarele scene ale revoluției, pe la sfârșitul
„veacului din secol, aici îvorită de odată din re-
„spândirea generală a necredinței. Această re-
„voluție a adus moartea premată a mai multor
„mii de oameni, a esilită o mulțime din sî-
„nălățuiri, și s-a făcut căsătoria cu nemulțumite
„grelle nenorocirile în Franța și în toată Europa,
„mai multă de cinci decenii oră-kare altă reformă națională
„în istoria omenirii. Monstrările săi iasmele care
„se află pe atunci în capitală Franță se indemnă
„unii și alii de a desfășura Domineka și omul-Deus
„fel de slăjirea crucească, și s-a proclamat în or-
„dină nobilă și formală că nu este Dumnezeu.
„Singura lor adorare era Zina rugăciune, care
„se reprezenta de o femeie desfrinată. Nu multă
„dată aceea să fie altă ordinară, care era ador-
„rarea Fătului prea înalte. În același timp
„făcându-se chechetare la un cănuțiu revoluționar
„în orașul Nantes despre existența lui Dumnezeu,

„kănd nresidentul pionor se ka, kădă din cei de față
 „kredă în D-zeu, să-i ardice tăma în sasă, nu
 „să găsești de către nimai o biată bătărie care
 „căteză să făcă aceasta, din toată măciuimea ce
 „se află akolo adănață. Oră și cămănsă împă aș
 „mai venită oamenii în simțiri, încăetri să părăsească
 „existența Fiindel prea înalte, daca nu a
 „Dumnezeul din Apocalipsă; și multe să mai vorbită
 „atunci pe ntru konsakrarea unei serbători în onoare
 „acestei Fiinde prea înalte.

„În zilele acelora să aibă plătită ca bună bătăie
 „să se săvârșească o hoție; și întrebându-se de
 „mărturia cămădușă de către zăiu de săvârșea
 „faptă atâtă de săvârboasă? bătăile i respondă că
 „naivitatea că a voit să fie găsite închere hoție, mai
 „năințe dă se întoarce D-zeu în tronul său; căci
 „atunci nimenei nu ar mai cădea să fie. O ceară
 „de tălxari, karii intraseră că sila în casă bună
 „omă avătă, după ce a legată ne săpătul să
 „kasei de măini și de picioare, lăsată înăuntru jos la
 „pămîntă și a grămată asupra lui o măciuime de

^{*)} Ești e Dumnezeu, de la 48 începută să se dențoreze și pentru noi de la tronul său: hoțile, tălxurile și omorâșile se îngătesc pe toată zioa; linsă și sărgăcia ne-a păzdit ne toți, na ferire! asemenea căria nu mai găsătă români nici odată.

„sacă deșeerdă. Și fiind că acelaș nenorocită strigă, că era aproape să moară, săzile din cheata țilariloră aș pronostică să-l să omoare. Vai! strigă, omul sănătății; dacă-mi călățești pădurile timorișă ka să-mi „predă și fletul să înțeplinească lăzi Dămneze. Ce „zică? respunseră țărani; și căteză tu să mai „vorbești încă să de Dămneze? Nu sună tu că „nația a decretat că nu este Dămneze! Și atunci „înjărguindă-l să mai mărturisă că pe sănătatea călcătorilor „de leu, îl să loveasă sănătatea milă că armele lor, „pănușă că lăzile sănătății la pămintul sănătății sănătății „de rane, în starea aceea mai tikloasă.

„Iată că se săntă frânte necredinței sănătății „prin sărmăre ale revoluției sănătății revoluționari- „loră. Și cine a întărită oare Germania de acasă „venindă ommoritorii alături necredinței? Nimeni „altă, negreșită, de cărăbușii nămați acela, că singură „poate să întărească neputințele omenescăi. Și „când aș sănătății aceasta? Aici că drenul săvântă „putem să zică, că „de la călățești sănătății a eșită „sănătății, sănătății de la călățești tare a eșită săvântă „(judecătura XIV, 14), Această tare a fostă Napoleon I. „imperatorul Franțesilor, săzile sănătății felul sănătății sănătății „karele în cărăbușii de mai sănătății sănătății anăi a și sănătății sănătății

„jăgă shi nedomirire popolu întrupă și mai că sea-
 „mă ne Germania; iară künd Dămnezeș le-a li-
 „berată, ka urin minune, de săb jăgălă ăcesta,
 „atunci începătă a vedea și a cunoaște iară că
 „Dămnezeș este domnulă cerișlă și ală păminislă,
 „și să mărească nămele Iis. De atunci o măci-
 „me de oameni de toate tretele se deklară că în
 „favoarea religiei; și infokarea loră pentru săntele
 „skrinișri și sf. Apostolă aș adușă că sună felic de
 „viață nouă în mai mulțe părți. Pe de altă parte
 „o nevărată mulțime de cărăi religioase și cre-
 „stinești se resupindă în mai mulțe locuri, și pre-
 „lăsindeni Iakrarea săntăsă spirită ală Iis Dămnezeș
 „nă remasă fără martiri. Dar ori și căciu și,
 „toate acestea săntă denarte de a fi nerfekta feri-
 „cire, săd paradișlă; și celă ce dorescă să laude
 „veakălă de aici, să nu 'șă neașeză limbulă, căci
 „este o mare lăptă între lămină și între-
 „nerekă, sfârșită căreia nu' să nu temă
 „nu revedea încă. Nămai sună Iakră este sigură
 „și adevarată, că triumfulă și biruința desvăru-
 „rită remene la Domnulă Iisus Christos și la im-
 „părgălia Iis; de și păpă să sosească înțigălia
 „Iis, poate să intrețină chea mai mare din toate

„Ișpilele în kontra păteriloră întânerereklă; și lumi-
„na evanđelică, de care ne băkărătă astăzii, noate
„să se mai întânece de o negație de groază și în-
„frikoșeare preste toată Europa. Este dar' de datoria
„noastră a întrebării păterile dăruite noștei nestră kom-
„baterea și apărarea dreptei credințe a lui Hristos.“

Îată ce scrie bărbatul Izmindău și prevestitorii
ai Europei adeverată civilisate; îată fantele
unde kondacne necredința și ideile vagabonziilor;
îată ce amintesc pe bieșilă popolă română, daca
elă, în amintirea sa, se va lăsa săptământele smin-
tite pline de idei revoluționare care să aibă propria
sălbăticie ne kallea fericiirei; îată unde ne sărac
principiile greșite și reaoa analizare ce se face frasei
de oameni noștri.

Amăziș de revoluții și de revoluționari:
nămăzi vorbită înseamnă de adeverată sensă alături
revoluției, și daca la noi amăzi avemă revoluții și
revoluționari, să nu mai niciun mărtură de revoluții.

Este scrisă că zicerea revoluției se trăiește din zicerea latină *revolvere*, care înțelege
a se învărti, a reveni asuprău. Assemenea se scrie
că în scrierile prin zicerea revoluției, se înțelege
mișkarea cirkulară a sunătății kornă imprejurărilor sunătă-

пънктъ привитъ de centru; прекъм s. e. пътънътълъ
иши баче revoluția, адикъ околълъ импрежърълъ соаре-
лъ въ кърсъ de 365 zille ши къте-ва ore.

În ordina sozială, revoluții se numește totă felul de skimbare însemnătoare ce se întâmplă în lăkrările lămeschi, adică în moravări, în opini, și mai că seamă în guvernă. Dacă istorică Eiropă, ceea ce mai mari și ceea ce mai însemnătoare revoluții politice din timpul mai puțin, sunt revoluțiiile Eogliterei din anii 1645 și 1688, care renunță din cauză dinastia Stuuardilor; în Franța, cea de la 1789, aceea din 1830 care se numește cea din Islie, și cea de la 24 Februarie din 1848.

Sconști revoluționilor în societățile omenești nu este altul decât a aduce o altă stare de lăkrără decât cea ce există. Noi Români, și dacă am și părea zice că am și avut revoluții, nu putem să da această numire decâtă mișcările ce se făcă și la noi în 1848, când toată Eiropa era înflăcărătă de această spirită. Aşa dar' atunci și noi avem același spirit și noi revoluție.

Ei bine! că am și căştigat noi Români în urma acestei mișcări de la 48? și că cei împărați de patriotism vor respondă că am și căştig-

gată cheea ce avemă astăză, și că cheea ce avemă astăză lăă dată ei și numai ei nației române. El cteză ale zice din partea-mă că n-amă căști-gată de cărătă invaziile ostilor străine, cărătă apărarea și suferințele bieților populației române, și sănătatea mai astăză cărătă acela de care ne bă-korasserătă păță atâtchi, adică înaintea mișcării din 48; aceasta o zică pentru resursele noastre că vor să facă că amă căști-gată cheea; iar despre cheea că zică că avemă astăză, că resursele noastre că de săi avemă cheea, avemă însă poate mai puțină cărătă cheea că ne-ăă lăsată stărebună noastră, căruia în prevederea loră politica, șiindă săi cunoascăndă că viitorulă acestei țară n'o să mai poată să sejuiată de urmării săi că de dinăuntru, și dorită săi să silită să ne punemă dreptă mostenire o autonomie, apărătă săi asigurătă că sănătele loră.

Dacă art. tratatulă din Paris, urmăndă a se consulta nația asupra nevoiloră că simțea pentru o îmbunătățire în sine-lăă săă, România în adunările că se formaă ne atâtchi săbăiță de către bătrăi, formăindă celle patru puncte cărătă le-ăă cheile puncte de la urmă, de sănăde ni să dată convenția, ne basele căreia lăkărtă astăză.

Nă știu căkădă aceste patru puncte cărătă de la

ne teri ni s'aș și akordată în întreîmpea loră, și în sfîrșită daka parte a chea mai essentială din elle nu a fostă sănă drență alături rămasă de la străbună. Nu voiaș iargășii să'mi însășiescă niște competiție politice astă de înținse și să zică că konvenția este băună sănă rea, căci aceasta este de competiția altora! Cheea că voiaș să zică este că din către amă mostenită de la moșii de la strămoșii, prekorm amă zisă mai săsă, singărătă drență la care fie-kare româniș adevărată a trebuită să trebăie să fie mai multă, este autonomia, să așă dori că cei mai competenți să mă lămineze daka această mare drență lăsată de strămoșii noștri, să intărită mai multă prin konvenții*). Prin urmare, lăsând nevoie fie-kare, după aceste păține motive că amă espusă, să se pătrundă singără de adevără, să intorească către aceia karii, de să kă konvenția în mină, dar voindă să se arăta că nici uneferă, zică că ei să nimăie că krează și akorm pe noută gloria să fericeirea națiunii, că sănă într'o indenindușă întreagă din intrări din afară, să intrebă, cănd oare vomă fi noi indeninduți că desvîrșirea să dină întră și din afară? Negreșită, voră respinsă, că ori cine: cănd

*) Orf noi vomă pățe konvenția pe drăgușile chele băne, orf covenția ne va pățe pe noi... gîcă popule româniș...

vomă și ka Greția. Le voiște responde și eș kă nici Greția nu este desuțurșită independentă din afară. Dar' și și ka Greția, prekym zikă D-loră. Însă iargă'șă întrebă: păstea-vomă oare ajunse noī în această independență a loră? Dămnezeă scîr! kăcă trebuiște să treceamă și noī prin așa fază politice ca și alle Greciloră, kără kă toată simpatia păsteloră către dănușii, totă nu pătărgă altă-felă a mării dobândi libertatea națională fără sakrificii într-un resbellă de 7 ani și mai bine. La aceasta voră mai adăuga acei îzheferi kontra zicindă-mă, că noī n'avemă trebuiște să treceamă prin aceleleași fază ca și alle Greciloră; și eș mă învoiescă kă această părere: căcă la aceasta nu ne sunt favorabile nici positia noastră geografică, nici relațiile noastre comerciale cu păsturile, nici kiară kultura noastră spirituală, și kă atâtă mai păcinoș chea morală, și altele multe pe care le akopere tăcerea mea în această cărtică.

Așa dară din toate acestea se noale iargă'șă konkide că noī nu pătemă avea mai multă de căută cheea ce ne-așa dată chei tară, și prin urmare trebuie să ne descidemă okii bine, să îskrămă în spire, în dragoste și în adevărată înfrățire, ne călăre ne este erată și ne călăre sokotimă folositoră dă-

ne asigura de pe pătișă existența situației; căci drepturile mari nu se dobândesc că vorbe mari și că fante îngelente, și că atâtă mai multă proprietate, prețul amăziș, aceste drepturi le au înțeles tot de la vei sări, și proprietatea prin convenție, deoarece și-a lăsat să altă persoană că totușă osebită de alături să fie într-o altă prefață să renoire întrale sale din intră. Între cele patru clase să se renoite prin convenție una și-a atrasă mai multă deosebită atenție și o altă prefață să renoire întrale sale din intră. Între cele patru clase să se renoite prin convenție una și-a atrasă mai multă deosebită atenție și o altă prefață să renoire întrale sale din intră. Zic că nu pot să aștepte să se observă toate lăzarea amintită și de aceea nu pot să trece că vederea așteptată punctul să aibă loc însă servată. Zic că nu pot să aștepte să se observă proprietatea la proprietate, este că și mai esențială; căci temelia existenței originării sociale și civilă este proprietatea, și de aceea ea mai să năinte de toate celelalte trebuie să fie respectată. Așa dar, patruile având să învedere atât de sănătoasă și bagabonzi căruia nu voiesc să deosebească întrebită lor principiul *comunitarismului*, ne conștință că nu ne garantisă prin convenție principiul sălăstirii alături proprietății; dar totușă deodată că restatorișirea socială și asigurarea ei nu pot fi realizate sălăstirii alături proprietății se dărâmă și înțelesă.

privilegiajă che există la o menț de oameni prekym
și niște titluri săă ranguri. Iată o prefacere săă
renoare konvențională. Prin această prefacere săă
renoare vedem că sistemă de oameni numită boe-
reaskă (săă aristocrația prekym o numeskă astăzi)
kare figura în adunările guerrei numai că dreptul
boereskă săă aristokratikă, astăzi prin konvenție se
înlocuiesc numai de cei însăși. Din aceasta poici
conkide că daca aceea sistemă de oameni, numită
aristocrație, figura în adunările guerrei numai că sin-
gurul titlu de boeră săă aristocrată, astăzi figura-
rează altă sistemă de oameni numai că păerea
averei; și că prin urmare aceea aristocrație numai
săă preskimbată într'alta ne kare că dreptul kavintă
poici a o numi aristocrație având.

Aici iargășii mai spune că daca suntem Români și dorim să viitorul să fie fericită și asigurată
neintărtită nostră cămășă străbătă nostră să dorim neintărtită
noi, să simă bine ajintătorii că nu cămășă să nu se
împriuntă reaskă geară de streină, și că kinulă a-
cesta să devină sclavii streinilor căruia că dreptărilă
che lise akordă de naturalisare, să simă că
merile noastre viitoare împregnată și că Jidani. Singurul
motiv de a face această observație

asupra proprietății proprietățile este neîncrederea că amăș în naționalitatea românilor nostru, căruia nu mai îngrijescă proprietățile, să nu se simtă și fi ei proprietari ai țărănei iar nu străinii.

Așa că fiind că numenii de aristocrație și de boieri, să vedem că amăș avăță vreodată în geamă aristocrație adevarată, adică că drepturile și privilegiile care se vede băsărităndă-se aristocrație în alte țări străine.

Istoria ne arată că în țara română boieria, nefiindă fostă nici odată ereditară la români, nu este prea mult zică și D. Eliade, de către că instituție prin care se recomandă valoarea, talentul, virtutea și serviciul. Îar aristocrație nu este de către căkălo și ea se menține de la păringi că toate drepturile și privilegiile lor, prea mult se vede și păță astăzi științăndă-se în Anglia și în alte țări.

Îată dar boieria țărănei; iată și aristocrația ce care nu o cunoaște țara nici în treptătă pici în prezentă; de sănătatea că aristocrație nu sănătă, să și de sănătă că nămele, sănătă însă nămai aceea căruia să așa șintă de datinile și de principiile reli-

țuoase alle strebșniloră boără, și alături de cărora nu merită este foarte multă înțelegere, daca nu să se întâlnească de tot.

Aristocrația pierde noastre nu și dară altă de către boierii cei vecinăi, adică strebșnii acelora ce astăzi se califică ca titluri de infernală, și cărora, de sănătate și care din grelele evenimente ce au sănătatea aveau să răspundă le-a lăsată către ceva de la străinătate, tot nu li se poate contesta o parte din recunoașterea noastră. Își pînă în primăvara, ești sănătatea pînă pe cărăi mai puțină de cinci săptămâni și nicio epitetă ca aceea de infernală, de tirană, de apăsătoră nu. Căci, de mai avem că ceva sănătate astăzi în răspundă, stribăniilor loră au fostă astorii aceștia sănătate. Îară daca sănătatea din urmărișii acelora care îndrăgătoresc și națiunile, și acelora vecinăi boieri care nu au sănătatea cărăi au sănătate, au sănătatea de numele loră și sănătatea abilității de adevărată interesă națiunile, nu li se poate da loră nicio assemenea epitetă, din cărăsa loviturilor loră ce au venită asupra acestei nenorochite țărări. Căci în cele mai grele evenimente ale națiunii, chiar și altă mai multă de către ei sănătatea esențială și suferi chiar sănătatea și la urmă, nu mai că să atragă simpatia străinătății și teritoriul său a conservat și a menținut din nevoie că amenințarea mică să drenată de autonomie

къштигатъ къ същите strebənilorъ lorъ, alle кърора
зъмбре чеи пътъ le invokъмъ astъ-zъ, fъrgъ а'и пътеа
imitа, neschiindъ altъ dekътъ a dispreцъи пе зътмашъ
lorъ, karii nrin jertfele strebənilorъ lorъ a' remasъ
din obicheiъ a se пътъ aristokraцъ, d8пъ stilълъ пътъ,
ин lokъ de boierъ d8пъ stilълъ vekiъ.

Ши siindъ kъ zisserъмъ ма' sъsъ kъ пътъ-
рълъ adevърацилоръ boierъ, зътмашъ а' yellorъ vekiъ,
este foarte restrinsъ ши търцинитъ astъ-zъ; siind-kъ
пе lъngъ пътъре de boierъ ши de aristokratъ
чиркълъ ши о altъ пътъре, adikъ de чиркоiъ, kare
se attributъ totъ adevърацилоръ зътмашъ а' boilarilorъ
vekiъ, съ пъ trechetъ fъr' a esnlika ши огъцна аче-
стей пътъри din зътъ.

Съимъ kъ din adevъраций boierъ, чеи ма' тълъ
attаша' пе lъngъ persoana ши kasele lorъ oamenъ
de rъndъ; ачесторъ oamenъ se da obичинитъ пътъре
de чиркоiъ karii, kivernisindъ-se sъbt protекція ачел-
лоръ vekiъ boierъ, inainta' kъ timu' i servicii пъбли-
че, пъпъ че аյунъе la rangуrъ, ши urin зътмаре ши
la funkciile yellе ма' innalte. Зътмашъ ачеллоръ
oamenъ аյунъ sa' a чиркоilоръ, okrotitъ de vekiъ bo-
iarъ, sъntъ ачеia karii astъ-zъ, voindъ a se lenъда de
acheastъ lenrъ, kalifikъ de чиркоiъ пе зътмашъ vekilorъ

loră protektorii și adeverații boieri. În skorlă che vedemă astăzi? vedemă ne nisice parvenișă, săz nisice urmășă aici șiokoiloră karii insăltă și kalomniș urin chelle mai știuioase trivialități ne urmășă acelora în alle kărora kase strebune s'aș prokonsilă pătrindă loră; și așeasta nentă che o fakă? oare nentă kă se simtă patriotă, și voeskă să fericească garra? săz nentă kă che înjugață aș fostă vinzătoră, și ei karii înjugață mințitoră țărgă? nu, în adeveră! Kăcăi adeveratulă patriotă nu înjugață ci sfârșește, nu desbină ci înfrăgește; nici iargășă urin față imbrăkate nu mai că maska patriotismulă voriește a amăgi norodulă și urin urmare a'șă aranca garra în prăvăstie! Le fakă dară nentă kă simtă oameni nuoi? renetă, iargășă nu: kăcăi oameni nuoi nu se formează urin fabričă, ci urin lepedarea vîcîșă și imbrăkarea virtușă. Însă kare din trînășă s'a lepedată de patimă și de răbășă ka să poată merita nu mele de oameni nuoi? Nentă che dar se svirkoleskă achesă șiokoă mîcă? negreșită nentă ka să intre în lokulă-chelloră-kalifikață de dinășă șiokoă mari; adică: josă voi, săsă noi oameni nuoi.

Astă-felă așește kamele smintite sunte a se

arăta că nu mai e săntă patruoiu adevărat și că e singură cunoșterea mersului lăkrărilor, strigă, fără să găsească în skrierile lor, resuindind că coloniile vălămaie skandaloase în contra membrilor societății întreprindere, nerespectând nimic, nici kavanișe sociale, nici guvern, nici religie. Îndărătnică, sărgă nici o altă parte de a rea (căci lumea a încrezut că a legături principiile de pe fantele lor) îndărătnică, zice, în contra a totuși care este mai interesant de către că contrari skonților lor nu pot să ducă la oarecare, așadar adăsă în skrierile lor trăbărarea în toate, până și în interesele klasselor vălăilor mai de jos, care nu pot prospera în meseriile lor decât în liniste și în pace, și alle cărora mizloace de existență săntă neînțeată trăbărate prin feluri de neorândire și care le-aș denumi în sine și societății nove stare a lăkrărilor, astă prezent o îngellegă aceste capete că se nămescă noi.

Dacă acești oameni noi ar fi fost să nu se spună, nu mai rătăcind, iar nu să arătă că nu iată că binelui părăsește, apoia nu a fost de ajuns că să și scoată din rătăcire messașii domnișorilor și care se cere konkursul tuturor la clădirea edificiilor de căre părăsa se vede lăsată? Nu ne dă

oare aceste messajii ală domnulor destulă materie
 ca să și eserse acestei trei cîndi kondaiescă, daca vo-
 eskă a se învăța a scrie? Nu sună astădea și astădea
 îskrivi kare aș trebui să de învățătăre, și asa-
 nra kărora păsteașă prea bine acestei scribenii să și
 dea pările loră, că înțelepcioane, arătindă astfel
 respectă astă kătre Domnitoră kînă și spune tro-
 nulor? Nu, nu; nu sună trei cîndi acestei nemernici,
 că kăragă marlatană și urăjătoare aici naște și a
 liniști sale!

Nu sună daca nu sună gresită la acestea toate;
 ori cămă insă sokotescă că aceste reflecții nu
 suntă că totul lipsite de oare-kare pătere de ade-
 vărtă, și că merită o cîșcătare mai de aproape.
 Eșă nu atâtă de locă sistema stabilită prin noile
 reguli konvențională, că ar fi adică kontrarii sim-
 timentelor mă intime. Eșă nu zic că legea kon-
 vențională este rea, și că regulile konstituționale
 nu suntă născute; că zic că legea konvențională este
 rău înțeleasă de cei că și dă pătene de noi, cari,
 în dorința loră dă ajutorul la pătene, atâtă prin
 fantele loră dă dreptul cără noștră principiul
 de guvernare; că libertate nu înțeleagă a se atata
 fără osebire toată membrușorii societății de cîteva

nemernikă pîmăi pîntră kavăntălă kă ne astămăsăbăt reacimă konstituțională și liberală.

Aștea îi mai săsăkă kă pîterile prin konvențiă, voindă să ne asigăre societatea, consfințită să garantează principiile salăstării alături proprietății, adică alături, și că această poziție prefacează în ordinea noastră socială, totuști deodată să dărătmărească rangurile, care erau o stavilă pîntră măslini de a înainta la funcțiile ținute mari și de a intra prin șarmăre în rîndele acelora ce se numeau aristocrații. Așa că dar' ne mai existăndă această stavilă, o mare parte de individe sărgăuă avea se săleskă prin toate mijloacele, și bune și rele, ca să țină căștiile sau să le folosindă de desfășurarea rangurilor, și astăfel, folosindă-se de desfășurarea rangurilor, se săleskă și insinua că a ridică o altă aristocrație pînă la astăzi.

„Nu cunoscă, zice, Gustav de la Tour, nici kreuză că este vreună altă biție să nu fie că să fiu mai spămatătoare pîntră o societate de către condacnearea opiniei publice de o aristocrație pînă la astăzi, care are nevoie să se învețe, și ne că-

re nă o pochiv pîmî mai nimerită de către „mediokradic!“

Шi tokmaiacheasta este ceea ce se întâmnilă astăzi la noi; căci cine nu vede că îneminență ordinei publice îngăduind de săracescală ideilor lor, ne care simbolul poporului român încălăză le uriașe fără ca să le scăde apogeul în toată valoarea lor, căne nu vede, zică, nici la ce grad să aibă cîtătări și să aibă opinia publică; căne nu vede că pătrile principale se află toate că într-o fel de mișcare că totulă kontrară acellei ce ară dori să urmeze? căne nu vede, într-o vorbă, înseanță chiară pătrera esențială atâtă în totul felul!

Nu mă sfîresc să dă zice că sunt ordina socială chiar este în pericol; și că sună nă să, cănd pressa nu publică de către critici în contra guvernului și a kanilor săi? cănd toate căte constată pătrera publică săntă kritikate, bătăie în totul kinul să rea se esențe disprețuă și ureză publică; cănd în toate zilele, kanetele care conducează opinia publică, nu făcă de către a responde în lume stirele cîte mai calamuoase în contra stirei lăsărilor, astă-felă încălcă să făcă lumenii a crede că toate săntă în ajunul unei preskimbări politice de care togă oamenii

пачиничи ши линиитиди se кътрематъ, каде адъче diskreditи слъ generalъ, ши де каде пътмаи vagabонци ши пънгашъи se бъкътъ ; кънд, ин lokъ d'a se skrie чева пентръ инбъпътъдира klerътъ ши интърира lътъ ин е-сакта lъскрай а misiei sale sakre, етъ se опинтескъ инрин тоате mijлоаче, ин пътера pressei libere, d'a ataka инрин browстъ ши инрин foи neiskълите, ка пътче kalomniatorъ askъншъ, персоане din klerъ, ши киаръ пе капътъ seи, а сънна kredingа, а smълце din inima попорътъ тоате тънгътъериле reliqиeи sale, ши a'лъ а-рънка ин natimile чelle маи feroase, lътъsindъ-lътъ ин voia ши ин тоатъ asprimea знеи triste soarte, fътъ пъти о спеганцъ de vre знои felъ de resпltatire ; ши ин sfirshitъ, къд kintътъ ачеста, а'lъ revolta snre a'lъ пгътули ин grozъвиile anarхieи.

Нъ sъnътъ интъ пътмаи ачесте nenорочиръ каде tъr-
bътъ sovietatea noastrъ. Кънд ачестъ smintиди ши smintiroi
аи lъмътъ vorъ ајспъце la skopъrile lorъ infer-
nale, ши падъя, пе де о парте va vedea ин kapeлъ
lъskrъrilorъ пътче oamenъ tъrbъragъ de miil de natimъ,
linsiidъ de ori че ideъ de kъviiпцъ социалъ, инзестранъ
пътмаи къд spиритътъ derъпътъръ ; кънд падъя va ve-
dea o restgnare generalъ ин тоате ideile drente ши
sъпътоase ; кънд va vedea askъltarea пъблиъ пътъ

de smintișii lămei ka o sclaviș; proprietatea ca și
fărțișagă, dospă Prădon; toate simțimentele și cre-
dințele religioase date în rîsăllă publică și batjoko-
rite de nispe vagabonzi nedămnezeiți; în sfîrșită
kălkarea gerrei de streină, din căsă acestoră capete
striate, și nerikolăllă dă deveni sclaviș alora; iar
ne de altă parte nașia își va aduce aminte de fră-
moasele sale speranțe păstea-va nașia, zică, a se mai
îndoiești și a nu căma blestemăllă lă Dămnezeș asă-
șira așellora karii aș înpinsă lăkrările pînă la acea
extremitate? însă atâtăci va fi tirziu.

„Cunoamtemă ne acești trăfăși reforma-
tori (zică și astoră contemporană desna revo-
lutionară Francei), karii se ardită kă atâtă se-
mediu în kontra vekîșlă ordină sozială, și cunoas-
cătemă, și amă văzută kînd aș fostă la lăkră și la
pătere. Kăcăi che n'aș făcută? Eksilișri, konfis-
kări, spănzărgători, șvideri. Che aș făcută kă acelă
infernă de groază che aș revărsată în societate? che
aș făcută kă acea lăngă tăcere și păstiire che aș pă-
skită în preajmăloră loră? Aș dăruște, aș striataș,
aș păpădită! Oameni, leți, relići, instituții, toate
aș căzută săbălovirile loră. Societatea, goală și
despopulață, s'aș aflată înaintea loră ka o întinsă kim-

piu' Iunchi. Ce momentă de studiu pînă într-o nîșce le-
uîșitoră îskoșită! și că toate astea, ce felă de in-
stituții ar stabilită ei? Ce ar pînăkută teoriile a-
chellea ne care ei le numește atâtă de produse toa-
re? întrebă ne Franța întreagă! Este vreuna din
leuile loră de care să știe adăku aminte astăzi? con-
dițiile politice ale republikei suntă oare altă ceva de-
kîdă o desăvârșire de absurdității? Pînă la ce gradă de abjecție și dispregătă a fostă
siliști și cădea oamenii cării le ar redigat, acei
oameni atâtă de trăsătură în vorbele loră și atâtă de
pîrkătoș la esecătare! Aceasta ană văzut-o că
kiară okii nostrii, nu este sănătă. Dăpă o moș-
tigim de încherkări nefolositoare, dăpă o mișă de
konstituții nepratikabile, ajunseră să se aruncă în
chelle dăpă sărmă în brațele sănătă osteană (Napo-
leon I) și a primită că sănătă felă de grajdă dispre-
zugădă și despotismul își*). Îată istoria loră cea săn-

*) Ces orgueilleux réformateurs, qui s'élèvent avec tant d'audace contre notre vieil ordre social, nous les avons vus à l'œuvre. Les exiles, les échafauds, les massacres ne leur ont pas marqué. Qu'ont ils fait de cette terreur qu'ils ont répandue sur la France ? de ce long silence qu'ils ont créé autour d'eux ? ils ont détruit, détruit, dé-
truit ! hommes, lois, culte, institutions, tout est tombé *

пheroasъ шi rжshinoasъ. Dea чeгiвлъ ka sъ remiiъ tolж-de-яna iн memoria пополilorъ шi a le inspira янъ drentъ шi mъntzitorъ desgystъ pentrъ aчeste negiobиi liberale шi aчeste deшearte teoriј de egalitate, iн fondsъ kъrora nз este kъ пыtingъ пiчi пыtere, пiчi гжvernъ, чi пымаi sинде шi rжine!“

sous leurs coups. La société, nue et dépouillée s'est trouvée devant leurs yeux comme une vaste plaine entièrement nivellée. Quel moment pour des législateurs habiles! Et cependant, quelles institutions ont-ils su établir? Qu'ont enfanté ces théories qu'ils disent si fécondes? je le demande à la France entière. Est-il une seule de leurs lois dont elle ait gardé le souvenir? Les codes politiques de la république sont ils autre chose qu'un tissu d'absurdités? Aussi, à quel degré d'abjection les hommes qui les ont rédigés, ces hommes, si fiers en paroles, si nuls dans l'execution, ont-ils été contraints de descendre? Nous l'avons vu: ce n'est point une fable! Après mille essais inutiles, mille constitutions impraticables, ils ont fini par se jeter entre les bras d'un soldat, et par accepter, comme une grâce, ses mépris et son despotisme.

Voilà leur histoire, leur sanglante et honteuse histoire. Puisse-t-elle être toujours présente à la mémoire des peuples, et leur inspirer un juste et salutaire dégoût pour ces niaiseries libérales et ces vaines théories d'égalité, au fond des quelles il n'y a ni pouvoir ni gouvernement possibles, mais seulement du sang et des ruines.

(M. Cottu, conseiller à la cour royale de Paris).

Totă assemenea se poate zice și de revoluția Franței din 1848: căci daca săi atunci să s'ară și în vizorul Franților revoluționari sănă generală că Kavagnak să fie președintă că Napoleon III, care prin fermetatea caracterului său și răbdarea sănătății, amă și înzestătoarele sănătății din revoluția din 93, să poate săi altele să mai mari deosebită așeza.

Aceasta se poate zice și în ceea ce privește Românilor din 48; săi este sănătățea că nu se poate contesta, deosebită numai că aceia care vorbeau sănătățea comună a poporului, săi care calomniasează că negația sănătății sovietatea de astăzi, spre a căuta sănătățea ei numai de naționalitate, aceasta se poate sănătățeaza, zică, că daca atunci la 48 să ară și fostă în vizorul românilor tărăncurilor bătrâni să adevărate simpatii naționale sănătății religioase, chiar sănătății gradării să ară și ajunsă desfrînată, neorindăielile sănătății suferințelor poporului!

Da, Biserica sănătății Religiei, singure mîntuitorale ale naționalității sănătății noastre. Căci atunci sănătății-ne okiș în istoria poporului noastre, săi cîtindă felicitatele născute sănătății și evenimentele de cără să aibă loc într-o așezare sănătății, care vedem! nimic să altă, de-

kătă kă în garra noastră nimikă nă fostă stabilă
 ptrekăm vedemă shi păpă în zilele noastre; nimikă,
 zikă, nă fostă stabilă de către Biserica. Ea, sfărindă
 împreună cu această nenorocită popolă română, ne
 kare unii alii îlă kondăkă astăză cum le plăce
 loră, și a servită totă-de-una de adăpostă; shi stră-
 băgnă nostrii simțindă aceasta, că adică Biserica va
 fi unica măntuire a acestei gheri cămășii a lovitito-
 riloră ești, să să silită prin toate mizloacele a se ține
 de dănsa, a o căuta shi a o învăță că dă-
 ni, încătă săspinândă-se ea prin mizloacele date de
 dănușii, să se săspuiă shi nația prin dănsa. Astăză
 însă de shi afindă-ne într-o epocă de progresă shi
 de civilizație amăgitoră, kondăkătoră ai bietății po-
 polă, inflăcăndă de propagatori de diverse idei anti-
 religioase, se sileskă din toate păterile loră să lăz
 deslinească shi să lăz skoază de săptă okrotirea Bi-
 sericei, să lăz smulgă de la sinălă ești, shi să lăz smin-
 teaskă din credința stărebăniloră săi.

Amă zisă mai susă că nimikă nă fostă sta-
 bilă în garra noastră. Așa dară pochiă zice că pîcă
 guvernă stabila n'amă avută; shi la aceasta istoria
 să de față. Guvernă Bisericei însă, studindă-lă
 cinea kiară din punctul istorică, merită o mare

konfiență, și păstemă zîche kă la aceasta găndindă-se strebunii nostrii, aș cădătă această moșime de monasterii, le aș înzestrată că moșii și că venitără, că cămără să zisă în găndălă loră: de se voră părde toate, păstera religieă nu se va pierde, și împreună că dănsa se va menține și se va conserva și numele Românilor.

Și eată oțelă-spre-zecă sekoli în adevară dekănd păstera religieă și Biserica se lăptă și se ține în contra țellowă mai fărănoase vîjălii; și eată mai atâtă sekoli dekănd în garra Românpă Biserica își Xs. ține în unitatea religioasă un popolă asupra cărăția okișlă Provedindă a vegiată neîncetașă. N'amă pătea zîche dară că această păstere a Bisericii este mai presusă prin stabilitatea sa de a guvernelor civile? N'amă pătea zîche că a credere în trănsa nu este nici rățăcire, nici slăbiciune de minte, deoarece că zică rățăcindă? ba încă pe ntru ceea că tu privescă ne mine, eu sănătă krează ceva mai multă în păstera ei dekătă în îngelenea guvernelor civile; pentru că din instituțiile acestora am văzută prefeckindă-se o moșime una de altă, și am să mai văză și altele; în vreme că Biserica și guvernul religiei își Xristos va remânea același prekym e-

ste și a fostă, de săntă akăm 1860 de ani, de la fondarea lăsă, că toate lovitările ce țină dată și iată, mai că seamă astăzi, vestigii reformatorii ai epocelor. Din acestă razionamentă concludă dară, că daca cineva ar avea bănășă simț de a lăssa Bisericii independența în lăkrările sale ce o privescă ne ea însăși, ea arătă scie a se reglementa sunte măslumirea comună a tuturor achellora karii mai conservă încă o skintează religioasă în inimile lor.

Dar voră sokoti și voră krede poate că că aceasta ești pîntesca la despușirea Bisericii de Stat!

Să mă ferească Dâmnezeu de sună ka astă; căci Biserica fiindă în Stată, Statul nu este de către sună cununătă lipsită de oră ce sensă, daca elă nu exprimă corupță chiar alături între ei, și prin urmare despușindă Biserica de Stată la o nație creștină, arătă fi întokmai că cămăduiă arătă zice acellei națiuni: deslinescă-te de kredinga ta religioasă, sănătă afara din Stată! că alte vorbe: ești săflete din corupță.

Cherea ce ești îngellegă, prekăm și totuș trebă să îngellegea și să dorească, este cherea ce a stabilită însăși fondatorul și întemeitorul Bisericii și a societăților creștine dintr-o începută; și a-

чеаста ня еste altă cheva de către deosebirea complexă și independenta regiunilor, în limitele fixate de Măntuitorul Iisus, între prima sa și guvernul eclesiastic, și guvernul civil; și alte vorbe: чеea ce este alături Iisus Christus întreaga Biserice, și чеea ce este alături Iisus Christus întreaga Biserice.

Religia dar să nu îl străbate și se va păstra de guvernul eclesiastic, de către aceia alături orășenilor și portatorilor săi este să totuști deosebită de alături celorlalți, și karii sunt să totuști încinații Bisericii, adică de clerici. Autoritatea bisericească, atâtă de după creștintele Măntuitorului însăși și după canonale sf. Părinții, ca autoritate spirituală este neatârnătoare, este absolută, și nimeni nu poate interveni și să amestecă în spiritualul Bisericii și în totuști ce este alături ei, de către prima clasa singură ca intrăsăreala. Să fiind că Biserica este în Stat și Statul în Biserica, și alte vorbe, fiind că Biserica și religia este centrul socială, să că să zică mai bine, societatea săă populară este adunată în preajmă Bisericii, de unde își primește legătura sa morală să să se poată condacna și merge ne căile adevărății sale civilizației, zică că, urmând poporul învățătorilor Bisericii, nu face altă de către se

săpăne Măntuitorul nostru Iisus Christos. Căci cărora alte învățături poate să vămeze, în adevără, vă popoare să se învețe deasăcă, daca nu învățăriloră Bisericei? Nu cunova ideiloră ce se resimăndescă prin vănele jurnală? Aceasta este superioritatea absolută și misia Bisericei într-o naștere, unde și o eseră esențială și fără nici un fel de amestecă din afară.

Înăindă însă că clerul, adică cărmătorii Bisericei și apărătorii religiei nu sunt nimai spirită, de săi înțelegință nimai că velle spirituale, și suntă încă săi materii, săpăușii adică săi ei la acelleași neexistență ca și mireni, stribani boieri ai țărării, acei dreptă-kredințoși români patriogli, care și năș fostă de către membru ai Bisericei, nornică de simțimentul loră religiosă și de caritate, și că kredită, prekōm amă zisă, monasteriile ce se află în țară noastră, și le să înzestrătoră să dăni, moșii și altele, sunte și a asigura săi existența materială a membrilor Bisericei, săi acesei dăni alle loră să nășmită avearea bisericească.

Această avere bisericească fără, prekōm să aibă văzută, să a dată și să a înmăștită prin caritatea și credința membrilor săi societății, sunte și a se săpăne Biserica să treacă să sprijine, având-

dă-mi asigurări și existența sa materială, încălză să poată să și el se întoarcă tot să deodă și datele sale de binefaceri, conform săracinei sale spiritualitale.

Această avere să fie proprietate a Bisericii, că nu ce era închinat ei pentru săracinerei sa, fiind săptămână în grija celor săraci, să aibă strănată înțeleșindă-se din ce mai multă; și esericiile acestei alături binefacerii Bisericii, nu se intinde de către Kiară asupra nașterii, în sină și căreia Biserica este cănușă pentru, de unde își respunde milele sale atât spirituale către și materiale.

Aici se poate face întrebarea: eseratul să fie vreodată la noi aceste binefaceri împuse ei atât de Mântuitorul Hristos, către și de donatorii kăpăternici și patrioți și acestor bune și venituri de care să fie cunoscători atât timp? Această întrebare face căndășul părțea politică și întinzândă-se mai departe că creșterea asupra întrebărilor averii și a veniturilor de către cei bisericieni, și găsindă, de pe zisa lor, neînțeleibile konformă dorinții donatorilor, și redicătorii averei și veniturilor, și le să dea sănătatea și ministrul cărui, pentru a-

chestă kavintă s'a nămită și bisericească, ca lăkră materială.

Daca aceasta a fostă singurălă motivă pentru căre s'a rădikată avea bisericească înțelești kă fondurile din măna yellowă bisericești, și s'a păsă săb privigierea și buna întrebării a ministeris-tilor, să arănkătă o privire din timoră de cănd s'a rădikată și păpă astă-ză, daca s'a înținută scopulă acestei rădikări.

Avereia bisericească căre a fostă, este și va fi a țărmei, adică a societății, adică a națiunii române, astă-ză nu se mai află săbătă îngrijirea Bisericei, adică săbătă kărmă oamenilor bisericești, și săbătă kărmă mirenilor, adică a guvernării civile, căre, ca părinte obștescă are de datorie sărbătoarea omului bisericească și săbătă o păstreze, întrebării și surse învenitătării noastră materială și desvoltarea morală și intellektuală. Acestea urmează a se apăra negreșită de la unguentă guvernării părintesce, de la unguentă guvernării adevărată patriotică și națională; că atâtă mai multă înkă se crezine a se apăra toate acestea, precum și, condiționării și formatorii opiniei publice de astă-ză, strigă că parte bisericească săkăllagării, precum zică ei, năăfăkătă nimică, ba

înkă a și abăzată de averea înkredințată îngrijirei și păstrării sale, și că a neîngrijită că desvăluirea cără să înbunătășirea sa intellektuală.

Să le akordămă pe năruitori sănătorii momentă a căreia obiectiv; dar tot să de odihnă să curgă sănătățile săkasele de sănătate a cără provenită a căreia.

Mați întrebări de toate, care români, fie că sunt de păduri sănătoșătorii alături istoriei naționale sale, nu sănătățile căreia au sănătățile totă-de-una a fostă esență la cale mai grele sfârșind, neîncăpătă sănătățile de toate relațiile cără se nască din băjăni, din desbințiri în intră, din călătorii din afară, din epidemii și alte assemenea sănătățile Dâmnezești? Cine nu sănătățile căreia nestatornică din cauză neîncredință și urmă de evenimente a cără adăpostă nestatornică să împlinească și geră, pe năruitori care căreia amă și zisă mați sănătățile cără guvernă stabilă n'ama sănătățile. Cum sănătățile fi pătățile, că o astă-felă de stare a lăsăriilor, a se pretinde de la Biserica sănătățile mersă regăsătățile în lăsăurile sale? cum sănătățile fi pătățile okupa Biserica de înbunătășirea sa intellektuală, în niciun timp, cănd guvernările civile cără sănătățile națională sănătățile încotro sănătățile apăche sună a se mărturisi de sănătățile anomalilor politice? Căreia nu este oare sănătățile cără sănătățile se poată

jăstifika Biserica de starea întră kărea a remasă? nă este sănătatea kare să făcă și ne Biserica a întreba ne cei ce o întreabă ne dănsa, ce a făcută guvernele în acelle timpuri? kare sănătatea măslările loră de atenție peintră înbunătățirea societății noastre române? negreșită că totă acellea că și alle Biserici. Afară de aceasta, cine nu scîne încă că veniturile acestoră stabilimente înființate, precum s'a zisă, prin caritatea adevăraților patrioți boieri și păringi ai Dorei, nă aș ajunsă la simele unde se astăză, tărziu încă oarecare regulamente, de cănd adică forma guvernării lăsă sănătatea caracteră mai stabilă, și că înaintea regulamentelor, toate bunările sănătății moșiiile atâtă biserică către sănătatea parțialare, nu produsează nici o asemenea parte din cauza că produsează astăză? Biserica însă, la toate acelle grele împrejurări și suferințe ale Dorei, s'a mulțumită a se juca de o învățătură de nevoie, de o învățătură specială și isolată, de o teologie practică peintră funcția ministrilă săă.

Dar să treacă sănătatea din acei timpuri la această din urmă, întră ca și produsează înbunătățirea materială și spirituală a clerului, când aceasta nu a sprijinată numai de la kanii Bisericii, ci și de sprijinată

și de la guvernă, să și mai essentială de la ministerială
 călătorii, care era datoră să ajute și să susțină clerul
 și Biserica în demnitatea loră, ca sănătățile avea
 în păsterea sa toate mizloacele materiale ale Bisericii.
 Cine nu știe însă că cărțile anevoindă capătă Bisericii,
 abia aș sătătă renfingă nicio mîncă skoale, săb
 părme de seminare, în care să se pregătească celă
 puțină preotălă că knoschindele nechesarii pentru misi
 sia sa daca nu că știindă mai înalte. Anevoindă
 pe acestea le a întâmpinată Biserica totă-de-una.
 Afară de acestea, aceste mîncă seminarii, că sădori
 înfințate, fără esențe, ca toate lăkările uerrei, de la
 înființarea loră, și la întreruperea kassată de păvăli
 rile ostiloră de invață. Dar că toate aceste ne
 norociri, nu poică tăgădui că prin întreruperea căr
 săloră de învățători a preoților din seminarele a
 acestea, aș ești căkăm în urmă sănătățile însemnă
 toră de skolari seminarii, că konnoschindele și în
 vățătorile trebă închiase loră de a'ști săspine missia
 preoțească; însă cei mai mulți să'aș destinată fără
 alții negoțulă, și alții să'aș fără sătățile
 kondaktori la telegrafii și shossele. Pentru ce? pent
 ru că n'aș voită că să se facă cehșetorii că în
 vățătorile preoției ce priimiserau în seminară.

Aceasta este adevarata cauză desnire kare a voită ministerislu să se înșuințeze acum în urmă de ce, fiindă seminare, nu se vădă preoți buni? penetră kare și trimise ună înșurcinață din parte-șii în prezent că ală sf. Mitropoliei sunt a revizui seminarele în ființă.

Biserica mai are și altă merită, ne kare formatorii opiniei publice de astăzi nu sunt sălăiște și așteptăriile îndindefinite care sunt în legătură cu această merită ală Bisericii. Este că ea a scrisă să păstreze neattinsă, ba încă să și împărtășească această avere a sa, kare, prekum să zisă, fiindă a Bisericii, este a nației, fiindă a nației, este a societății, fiindă a societății este a Statului, kare intrăndă în țară, adică în cîrma acestei averi, a găsit-o întreagă, țărăstră și împărtășită, iată nu să fiezătă. Clerul, să cărora vorbiți Bisericii și ai avea sale, se învinovățește penetră că a remasă în nedesvoltare, dar îlă jăstifă că împrejurările să se offeră comunitate; se aștează că nu a urmată conformă dorinței donatorilor; dar și la aceasta îlă jăstifă, prekum să zisă, nestatornicia îșkărilor și neînsemnatatea veniturilor pățește în anii din urmă, nu și se poate contesta însă merită kă a scrisă să

пъstreze averea lăssatъ ssbt nemizlochita îngrijire шi
sșravegiere a sa.

Astъ-ză aveastă avere a Bisericei este, pre-
kъm amă zisă mai sssă, ssbt îngrijirea ministerială
bisericeskă, adikъ.o avere пăblikъ, saă a Statului.
Prin urmare oră che avere пăblikъ, ka o avere a
Statului, trebuiă ka, prin îngellenepcіonea, prin dreanta
къртире шi prin patriotismul ministrilor,^{*)} să krea-
skъ, să se sntreaskъ, să se immobileascъ, înkătă din

*) Borbindă de Biserikă шi de religiă amă fostă kon-
struțnsă a vorbi шi de ministerială bisericeskă ka șnălă
che se șine de Biserikă, шi kare formează o parte din
governul чivil; шi kă aveastă okasiă amă nomenul de
toate în treaktă. Oră-șine îngellede kă skopul nă este,
nici nă mă amă propusă ka să atakă persoane, шi kă
atâtă mai păcina alle D.D. ministrii aktualii. Chi a fostă năma
ka să arătă gălă che săffere o națiă de nestabilitatea
governulă kăm шi a persoanelor kare kompozită gver-
nulă. Daka este să vorbeskă de persoana D. ministră din
ministerială aktuală Bisericeskă почіz zică kă konvițere,
kă este nlină de celle mai băne dispoziții (ka șnălă che
este konvinsă, prekъm se vede, de nechesitatea de a
se ssgine Biserica шi religia într'o națiă) să lăkreze
kă neobosire în favorul intereselor Bisericei, în fine
de a se arăta, daka nă s'ăz arătată predecesorii săi,
adevărată kăstode kredințiosă ală Bisericei.

îmmulgirea și snorirea lor să se rezrăngă și asupra societății mai că prisoșă, adică a nației, adică a poporului română, folosulă și în bunătățirea de care că nevoia membru a acestei societăți.

Este cunoscută că avea Biserichească să în pământărī, adică în moșii; aceste moșii să căkătă dospă timă, să din reaoa credință și nesacivă proprietarilor vecină, să din nebăgare de seamă, să numai pentru cununătoră că era că alle Biserice, să în fine prin îngeleneori de rea credință între proprietarii meciușă și fostă dospă vremi îngrijitoră și arendău și acestora moșii biserichești.

Din nispe assemenea căkătă și mată firește și se paspe dospă timă privese și prigoniră între țările învecinate, adică între proprietarii partikolară și proprietarii chelioră Biserichești; și prin țările scimă că prekătă avea Biserice să aflată săbăt nemizlochita privingiere și proprietarilor săi, adică a camiloră Biserice, această că stărișoră prin toate mizloachele de a lămări și deskărca prekătă să a patătă assemenea prigoniră în interesulă și folosulă Biserichei, încătă că avea ei să remăne întrareagă și neattinsă. Dekând însă apărarea acestoră

пточесе s'a înkredingată șnoră persoane kă titlă de advokată fără nici o aprobare și a capiloră Bisericei, adică a proprietarilor averei în origonire, în locă de a vedea această avere Bisericească îmmobilăndă-se și kreskândă, se vede, din contra skizăndă și nerzândă-se băkăldă, băkăldă, prekămătăceasta se poate vedea din cără raportele Bisericei către guvernă de către ori s'a întâmplată assemenea pagubă averei Bisericei; și aceasta negreșită a trebuit să se întâmple, căci ne însemnătatea leșiloră ce aucestă advokată priimeau și priimescă, ne lăngă lipsa de cunoaștere specială, lipsesc totă de odată și responsabilitatea ce trebuie să aibă ună funcționară și mai că seamă ună funcționară cără și se înkredințează apărarea averii publice.

Astăzi însă cănd convenția ne a pusă săptămăne reațională konstituțională, și ne funcționarii publici săptămăne responsabilitate, nără trebui oare că aceia care abuzează de înkredere guvernării să se săptămăne unei strikte cerințări și să se nildiaskă săptămăne fantele loră; căci într'altă felă săptămăne este responsabilitatea loră konstituțională? Ce va deveni oare averile și veniturile publice, înkredințate în

țăinile voră oameni de rea credință?

Toate aceste abuzuri săvîrșite în deosebite epoci și crescători și să îmmulgă în gara noastră și mai mult, într-o cîtătine de către de către încărcă din nenorocire și fost să spusse neînțețat să imitări; și îndrăznește și zice că chiar și astăzi și mai mult ar trebui să ne convingem de către această aderare, căci prin desele schimbări nu se poate apăra altă deosebită și obstacolă în bătălia pentru noastre sociale, și o neliniște generală.

„Stabilitatea unui guvern, zice ună astoră „modernă, nu constă de către în armonia părților de care este compusă; și că această armonie nu poate rezulta de către numai din interesul personal și că astăzi oamenii îmbrăcați că aceste părți într-o manieră guvernă stabilită.

„Stabilitatea părții politice aducă că sine securitate în prezent, securitate în viitor, securitate în casă, securitate și în membrii; securitatea guvernării își face să se luptă să și se sprijină împotriva că opozitia își face să se opună de ma-

„rile interese naționale, a pune în lăkrări acelă
 „spirit de legătare, de maternitate și destăinută,
 „fără care nu se poate face nici un lăkră mare.
 „Elă nu se abatte nici odată de pînta sa; și a-
 „chellașă spirit dominește în nație. Elă nu se
 „grăbește în mersul său spre progres, dar merge
 „fără întreruiri spre această scopă.“

Kă nîșce pîteri săă ministerii (zîcă D. Odillon Barrot,) kare abia se iveskă mi ueră, poate oare
 chineva să astente altă ceva de către sănătă de avor-
 tări? Un guvernă în assemenea condiții, trebuie să
 se lasse să se părgăsească negreșită de oră che că-
 șetări pînă în viitoră, de oră che perspektive mari,
 de totă che face națiile cele mari; și prin urmare
 ună assemenea guvernă va fi condamnată a trăi de
 azi pînă în măine, și c.l.*)

Pîtereia politică lăsată de Dumnezeu, se

*) Avec des pouvoirs qui ne font que naître et mourir,
 peut-on attendre autre chose qu'une série d'enfantillages,
 d'avortements ? Un gouvernement, dans de telles con-
 ditions, doit renoncer inévitablement aux pensées d'a-
 venir, aux longues vues, à tout ce qui fait les grandes
 nations ; il sera condamné à vivre au jour le jour.

(O. Barrot, Discours à l'assemblée legislative 1852)

înkredințează de nație în oare-kăre măini, spre a contribui la marele, la singulară scopă alături de societății, kare această scopă este buna cîrmăire și buna edukație a oamenilor. Această postere dar urmează să se proporcioneze după gradul acestei edukații. Își astfel că să correspunză oră che guvernă săkrei sale misiuni, kare este măntuirea și fericierea publică, trebuie că funcțiile publice să fie încredințate la oameni care chiar în viața lor privată da dovezi de oameni integri, și de bună economie, iar nu de răsunator, care nemulțumindu-se nu mai înțeleagă elelor desordonate, ajungând săptămăna să atingă și de dreptul altora, precum se vede o mulțime de assemenea individe. Oare dreptatea, împărțită de assemenea individe, poate fi vreodată împărțită, fără abuzură și fără abatere de la spiritul legeilor?

Fiind că dar posturile publice trebuie să se ocupe de oameni de capacitate și integritate și de inimi stricăte și necapabile, să arătă covenită, daca nu avem oameni de capacitate în specialitate, săptămăna săptămăna într-o formă nicio assemenea oameni speciali peintră posturile la care arătă foncțională să arătă, covenită, zică, a respecta ceeașezină ră-

tina și onestatea. Își daka ară trebui să se păzească o ierarhie, aceasta să ară koveni să se grameze mai că deosebire la gradurile funcționarilor, înkălăzăsăbalternii din fie-kare ramură să înlocăiască că timoră că dăpă merită ne superioară loră, că că kină că aceasta să dobândimă oameni speciați călăpăzăi sănătății, sănătății formării să să preparamăne chei speciați sănătății învățătură. Într-altăkină nu se face de cărătă a se înmărturiști opozanților, urjătmășilor nici alături; kare această este o urmare neanțată. Căci cănd sănătățile kare din judecăea să s'a konsakrată serviciilei publicăi, se scoate din postălă se că dăpă sănătățile serviciile de mai multă ană, că se înlocuiesc de către altălă kare n'a sănătățile sănătății atât că de cărătă a măsura că totălă să a se okupa că agrikultura, că sănătățile să altălă din acestea, nerăndă sănătățile okupării loră, că altă potă deveni de cărătă nisice oameni sărgă nici o kognoschingă solidă, sărgă nici o rătină, că sănătățile nimică altă de cărătă nisice oameni sărgă kariere, nisice săraci, că totă de odată vătămată Statulă.

Așadar, sokoteskă a nu fi greșită zicăndă că fie-kare funcționară publică să remăne în po-

stălă săă shi să inainteze trentată la postările celle mai înalte potrivită că gradulă de capacitate și de onestate; iar din contra, la cază de abuzări, toată asurimea leii să nu răspunsă neanlikată pentru ori kare fonctionară fără osăbire.

Fiind că ne face vorba de avereia Bisericei și măncuirea venitorilor ei, și fiind că amă zisă în celle precedente că aceasta să aibă răbdicătă de la cei Bisericiști, adică de la proprietarii ei, săbă kăvăntă că nu ară fi întrebăsingător korformă dorinței obșteschi, să arănkămă în treakătă o okire așași bădăpedălă anălă 1859, publicată numai în N. de 100 exemplare, și oprimă-ne ună minătă să aibă obște d'intăi păcine și anăme paș. 15, a acestei bădăpetă, unde titlulă korrespondență mai multă că skonălă pentru kare sănătă mai anăme destinate acestei venitorii alle averii bisericiști, adică: la casele fără kătoare de bine; akolo vedemă sămele șumătoare:

Kasa koniiloră orfană	136,917.
— Cheșnițoriloră	133,590.
— Mileloră	285,000.
— Skiteloră și Biser. săracie	100,000.
— Smintigiloră	105,992.
	761,499.

Acheastă sunătă este lăsată din bădjetul să kaserelor să fălcătoare de bine.

Fără a intra în mai de apărare esaminare a yelloră-l-alte pașine din această bădjetă, mă să trăiescă a face aiță oare-kare măcar obseruații asupra sunătelor de mai susă.

Kasa koniilor sări a fi susținută, căre 136,917; kare sunătă acestei copii orfani, unde se află, în prezentă că velle 230 doică? Ekonomul săf. Mitropolit, nornică de sună simțimăntă de șumanitate a dorit să strângă sunătă oare-kare de orfani sări a le asigura o existență, întrebându-ndu-ă la Tipografia sf. Mitropolit, nekănd se află Directorul alături acestei Tipografii! A ceeață informații de la miniseriul komitetentă dă-i le da; dar însă s-a trimis să căute prin maxalalete Băkăgăștilor săi săptămăni o ostenitoare preimblare de 4,5 zille, năgăsită de către nisipe femei sirmane, că căte sună konilă, să și săngă, să și skionă să altă-felă estioniată.

Pentru că reprezentanții săi se băsără de sunătă asemenea ajutoră, arătă trebui să fie nevoie să nu strădele Kanitalei, cănd ei din contra se vădă respinși și prin toate găspînțiile săi că reprezentanții săi intinse la drăguț. Îar daca acestei reprezentanții săi

atâtă de numeroși încitări covîrșătoare sătăcăilor să bine-facerei, îskră posibilă la noi, atâtă și găvernără să ia măsurile cîtele mai energetice și să ne scapă de această rășine a nației.

Kasa mileloră leă 285.000; nu suntă la îndoială că aceste bană se împartă după destinația loră; ară fi de dorită însă că minist. spire să devină o komunitate și să evite ori că e calomnie, să nu oblige numele individelor care se împărătescă după merită din aceste 285 milii leă destinații pentru milii.

Skitările și Bisericiile săracă 100,000.

Kasa smintișiloră 105,000.

Nămă să fose să la Mărcuța că să văză No. și starea celoră că se bucură de această îngrijire și binefacere.

Cherea că mă să căută să mă oprescă la aceste kase, este că pentru îndestălarea unui număr de 70 de cheteori aflați în Institutul Mărcuța, văză figura săma de leă 35,190, afară de alte 14 milii pentru takămălăloră de haine, și alte 14,460 pentru lefile slăjbașiloră akolo, și alte 4,000, pentru vase și, și, și, toate acestea pentru 70 de cheteori... Apoi opriindă-mă okii și

la călătăriile de la paș. 145, văză că pentru ținută a 70 părăingi din nouăzeci și cinci mii de lei. Sinaia, că să rănească într-o lăzime, că plătește șapte săptămâni de la văză săma de lei 25,000! diferența călătăriilor a 70 cărămatelor de călătăriile a 70 părăingi, nouăzeci și cinci este de lei 42,650.

Pe lăngă skitările săracă ale gherii noastre, mai este și o săbvenie de lei 3,150 din averea noastră Bisericii bisericei Istrate; tăine vomă vedea săbvenie noată și pentru sinagoga.

Înțeleg că se estrase din bugetul an. 1859, și crez că datorită reuniunii constituționale toate aceste vorbe însă o prefațare astfel încât să aducă într-o stare mai sănătoasă.

Nimeni nu se poate îndoia că acestea sunt obiectul unei altă argumentări pentru mine ca să-mi constataz căle că am zis altăceva. În privința instabilității guvernului către cărămată și a esclavilor privilegiilor bisericii asupra tăinutării averii Bisericii; și din toate acestea conclud că zic că oamenii care au tot să dea, nu se va stabili odată guvernul pentru totdeauna, nu nămai că se vor să dea și se

voră împădina, dar înkă se voră și nimică că totul. De aceea ne căută săptămăna Bisericii să va numi Bisericească, trebuie să fie săptămăna, nu zic să fie săptămâna yelloră Bisericiște că să fie privilegierea loră. O lege bine săptămăna privescă la o înțelegere, și la o dezvoltare de abuzivă; astăzi, că să fie linsească ori că să suspecții de rea întrebării a avrei și a venitorilor Bisericiște, întră că oare să fie și să fie privilegierea yelloră Bisericiște, că nisipe adevărata proprietate ai ei? Prin urmare, nu trebuie să se esclădeze privilegierea yelloră Bisericiște, și chiar în eserția bine-faței din partea înțeitorilor venitorilor Bisericii.

Saintă destinate sămea să se împărgă la Pasă și la Crăciun, yelloră că merită ajutorul Bisericiște. Se formează comisiile și comitetelor întră că este să scopă comisia numai de civilă; oare nu să ară fi convenită și figura între membrii acestor comisiile ca să fie o persoană și din partea Bisericii?

Înălță de la încreșterea acestor esențe amă promisiile voile vorbi ne lăngă altele mai că deosebirea de Biserica și alle Bisericii ca specialistă. Prin urmare era de nevoie să nu treacă că vederea și săptămâna averii Bisericiște, pînă criticiile pînă osin-

dindă, și esențindă numai prin nisice mici observații dreptulă că are Biserică de a primi și asupra existenții sale materiale. Dar scopul să te înțipe este de a preînțimpina nevoie se va părea oră că îsbire să arătări în viitoră în contra Bisericii cămășii și a dorinței donatorilor, de către aceia căruia că nu se potrivesc de oameni noi vor să devină totul, să îl sărbătoră a konforma că oră că kină, și ne poposul să răspundă lor cărăuți.

Popole române! popole credincioși! sunteți, căre din aceia că strigă că se întâlnește astăzi în centrul fericierea ta, căre din ei, zică, și adăsă oră adăkă vreună mărkă de întâlnare la vreună o Biserică? să nu căre din ei văzăți-ai că intrândă în Biserică să nu treceți ne lăngă altarul lui Dumnezeu, așa că facem semnală Crăciun; ne lăngă această Biserică căre le-a întrebată din atâta safferințe alle tale?

Sunteți, popule Române! căre sunteți fantele celelor virtuoase ale acestor formatori ai opiniei tale! nu sunteți oare abșurile că se vină bine că sunteți asigurați viitorulă? Acestei oameni nedesbrăcați de stricțiunile și năștimile apoi de sine noi noi vor să închete de așa că vărsa veninătulă mîrșavelorlor lor călomniă asupra cărăuților

onestă și că nu își însenătoare în societatea noastră, că tășinindă astă-felă și formândă și opinia ta în contra loră, voeskă să-ți dărime să ne dărgățătorile loră să se ridice ei însăși; nu voră înceta de a ataca și a iubi Biserica și religia pe care a adăugat necredință, netemereea de Dumnezeu, desănirea și neirea nașiei întrețin; nu voră înceta, dacă nu se voră însărcina de a sărbătora neînkrederea publică de unde ești diskreditat de generală că se sfârșește astăzii împreună mari și mici, bogății și săraci, că o vorbă loată klasele din care se compune societatea română; nu voră înceta să sfârșească această năngășă și vagabondă din meserie de a străbate toate extremitățile de nenorociri că ameriindă această nenorocită nașă Roșină.

Responde în sfîrșit, popole Română! Cine a împrodubită țară că ațtea frumoase mănuști; cine a îmbogățită prin dăni altarele Domnului că ațtea proprietăți, că alături rora venită a cărui să se hrănească și să se caute prin așezările de binefăcere măciuțele săracilor și orfani? Nu cunosc aceia karii te amărescă că numele de patrioți, sunte și te dăuce pe kallea neirii, aceia karii și o-

dată în viața loră nu să așteptă să se întâlnească cu Sfintele
Taine!

Nu sunt să oare toate aceste așezămintele filantropice, a căror binefacere se resarcă cu asigurări popolilor, fantele ale aceloră aderanții naționale cărui sănătate boierii au întră merită loră. Aceste fante filantropice nu se văd să oare cărău astăzi esecăndu-se asigură orfanilor și asigură chilometri scăpătări, de către nisipele nobile odrasle tot să aibă acelora de eternă neștiință aderanții boierii, cărui sănătate dată a verăea loră nu numai de moarte, dar și în viață fiindă, întră ajutorul și adăpostirea săracilor? Să ne arătăm căkăi asigură așezămintelor fondate din verăea casăi Brăncovenescă! căteva sănătăți se sănătăți din fondările acestor averi? Căci sănătăți mari glorie și laude a acestor familii, căci și știmașătorii sănătăți karele, că sănătăți korrespondență și sănătăți mărturii dorinței de binefacere a străbunilor sănătăți, insăși ne lăsă altele, din fondările așezămintelor de sănătăți ctitoria sa, sănătăți numărătorii de skoli de fete kare merită lauda și recompensarea fie cărății naționale aderanții che sănătăți apregeze me-

ritele și neîmormântătoare intr-o societate pentru morală națională.

Bine că rândul său întrebă pe aceea că se numește sfârșitul său părăsire, adică pe aceea din sprijinul său că 'ștăviciozitatea' sătrelor nu răsună altora, și că în locul său produsul său e prin beneficiile comerciale vrăjitoare binefăcere națională, din contrastul kasei întreținute, lăsată familiei și orfanilor pe drăguții; și aceasta nu din naștere, nu din criză politică, ci din neînfrinata lor dorință să ajungă la capitaliști mari și a figura în fața societății; dorință născută dintr-o viață rănită că totul este contrarie și neînvenită adevărată spiritului de comerț; căci și adevăratul comerț este aretal să sănătatea și prosperitatea în viitor, a prevedea evenimentele politice, a să intindă negoțiul potrivit mijloacelor sale, și prin urmare să se preserva atâtă de sine că nu este creditorii săi de origine penitenciare și sărgășie. De parte însă de la său că aceea nimite assemenea combinații mîntuitătoare! La dincolo este sănătatea obișnuită să aibă o lume suferindă și redată la ultima miserie, și apoi să se traiească oparte încercuind că stărelor altora, plinându-se și îngăindu-se mai multă deținută chiar și păgubășii cărui să avătă încredere în

trănnii și karii din pîcina șnoră oameni de rea credință și a pierdută în adevară mare parte din starea loră, iar alii să stinsă că tot lă. Peagă, zică, lumea întreagă din cauză loră, nu cînd le păsă! conștiința le este nerăbdătoare, opinia publică le este indifferentă; ba însă se vădă, deși toate acestea, că nici oameni de treabă, vorbindă de nație, de patriotismă, de dreptate și altele.

Săbău ce respondere pănă legeile ne nisice assemenea stingători de casă întrețină? Ce măngăiere remăne nentră orfanii și vădăvele karii remăne pe podgorii din cauză loră? Noi vedem că mai mare parte din felile acestei de oameni, căzăuți în opinia publică și dându-se de skupătăci; dar oare traiali loră korrespondează traiali și omă skupătată! Negremișă nu; căci nu de onoare vedem orfanii și vădăvele lipsite de avereă loră părintească, pierdută și măncată de aceia karii se zică skupătăci, nu această și vedem trăindă în toată comoditatea, ba însă și în toate înbilșăgăriile care nu se potă procura decât prin bană multă și avânt. Este oare vre un lege părtitoare nentră și nu assemenea oameni și nepăstătoare nentră chiar și alii?

Legeile, și către trebățea să fie respectate de toți în ținere și în totă timpoală, căci oră ce legile nici odată nu poate să țintească la răbd; iar dacă urmări anlikația și săsără ei să se prevedă către ceva o vîță mare, să către este părtinitoare nu mai unei clase de oameni, atunci trebuie să indreapte de oameni competenți, de oameni, zică, nu numai învățători dar și desărăcători de străikăție și învățători în nestăikăție; mareale profesori alături loră skolarilor moderni! I. I. Ressso zice:

„Sunt a desfășueri cîteva mai bune reguli de „societate care să conveță mai bine națiunilor, ară „trebuie să intelleagă superior, care să vadă toate „natimile oamenilor, și care să insăși să nu aibă „nici o natime; care nu să aibă vrăjitorii raportă că na- „țura noastră, dar totuști de odată să nu cunoască „natțura. într-o vorbă ară trebuie să rea să da lege oamenilor... Legeștiatorul este, în toate „privințele, sănătatea extraordinară în Stat... Eș „mă sănătă la națiunile cîteva nuoi și vîză o măsură „de factori de lege în sănătă lor, nu vîză „însă nici sănătă legeștiator. *)

*) Pour découvrir les meilleures règles de société qui conviennent aux nations, il faudrait une intelligence supérieure

„Daka dar s̄ntă în adevărătă oameni capabili de a face leu bune, zice sănă altă astoră contemporană, ară trebui cea mai mare băgare de seamă la allegerea acestor oameni; iar dacă ce odată se voră allege, este esențială a depărta de la acești oameni totă ce ară peste să trăire serenitatea intelectuală și a inimii lor.“

„Acestă bărbătă trebui să aibă o mare desinteresare, o nerficită dreptate, multă bună simță, o mare înțelepțime, profunditatea și cunoacința intinsă, antitădină, gustul și liniste pentru meditarea și studiile speciale, eloquencea să aibă putință săcă pîcă deosebit.“

Este dar de neapărută trebucind să ne organizăm căci suntem neorganizați, și să ne lăminăm asupra adevărătelor interesă în înțelegere noastră, prekără nimeni nu se poate opri înțelegerei stării noastre din înțelegere, spre a progrădu ne-

qui vit toutes les passions des hommes, et qui n'eut aucun rapport avec notre nature, et qui la connut à fond... Il faudrait des dieux pour donner des lois aux hommes.. Le législateur est à tous égards, un homme extraordinaire dans l'Etat.... Je regarde les nations modernes. J'y vois fors faiseurs de lois et pas un législateur. (Rousseau Contrat social.)

o kalle kare sъ ne dăkъ la pinta la kare aš pri-vitъ stremosii nostrii. Acesta este drăgușlă pe kare ară trebui sъ ștămătă în epoca de astăzi.

Sъ știmă păterile noastre morale sunte a konkla kra pentru binele și fericierea Românilor, ca să nu ajungemă într-o neprevedere să vedemă păterea vitală a țărării în măiniile streinilor, și mai că seamă în alle jidanilor karii și a întinsă oțkăpările lor mai în toată țara, și prin șarmare să măncămă, ca și frații nostrii de peste Milkovă, păinea și carne din mănele lor, și, Dămnezeu să ne ferească, să le serba și șabasălă de nevoie, și să da keile bisericilor noastre în măiniile arendășilor jidani, prekum aceasta să intemplată și în Polonia.

Martens, în dreptul modern și în celoră
Egipteni, desigur toleranța religiilor străine într-un Stat, zice: " Gradul de toleranță, acordat altor secte religioase afară de religia domnitoare a țării, se deosebește după legile țărării, după tratatele că păterile sărăcine, și, în lînsa lor, de-a lungul de la buna voine a fiecărui Stat?*

*) Le degré de tolérance accordé à d'autres sectes reli-

Аша dar la noi nesiindă celle de mai susă, adică
assemenea traktate, aceasta depinde de la legele
ce vomă face.

Ka să daș o dovede pînă în despre aceste
de mai susă în privindă împreună jidăniloră în țară
noastră și de țările care sunt în Biserica a avută totă-
de-una pe nătreu mărturie a cererii de origine văzută
soicietădii României, țată și pe petiția dată la locul
competență de către subskriști mai la vale:

Opere. Protopopii și plăștăiloră Capitalei.

„Sătăcălișă, ne baza adevărată vechea, „venimă și în cunoștință cu C. protopopii pe nătreu strim- „torarea în care ne vedemă de mai multă timpă de po- „puștagia și multoră familii jidovesci în fine în maxima noastră, din care aceasta ne vedemă din zi în zi strimtorău „în interesele preoției care adăstămă de la pușinile „enoriașă și Pravoslavnică într-oarecare nu-

gieuses qu'à celle du Pays, diffère des lois fondamentales, des traités avec les Puissances étrangères et, à leur défaut, dépend de la bonne volonté de chaque Etat.

(Martens précis du droit des gens moderne de l'Europe.)

„mъrъ mіkъ, ші kare va mai slѣbi; kъчі kъose-
„bire de kiriаші, apoі mai sъntъ ші prourie-
„tarі de la kare nічі intr'gnъ felѣ n8 kъnoasчетъ
„ajstoringele ureodieř ortodokse kъ kare sъ ne snriji-
„nimъ familiile, prekъm mai sъssъ zічетъ.

„De ачеea Onor. Protopopів sъ bine-voѧ-
„skъ a іпкъносчиїца prin ranortъ prea sf. sale пъ-
„rintelgъ Mitropolitъ, de a se milostivi a ne пъне
„vre gnъ drentъ іn ачеastъ plіnцere.

Sentemvrie 13. 1858.

Плекаці

Preet. George, pr. Ioan, pr. Nikolaе
(Biser. Olteni).

Dxv. Radъ, pr. George (Biserika Do-
broteasa).

Dxv. Stefan Ieromonax, pr. George
pr. Konstantin. (Biser. Sîrbiї de sъssъ).

Dxv. Nikolae Katexit, pr. Xristake
(Biser. Попескъ).

Dxv. I. Katexitis, pr. Anastase (Bi-
serika Șdrikanї).

Dxv. Radъ Boneanъ, Dxv. Skarlat
(Biser. Staіkългъ saš Bradъ).

Ачеастъ петиціе іnnaintăndă-se de către Бiserică, la locurile competente, spre a se face îndestălare, năvă altă rezultată de căldă motivarea a-cestei îmmigrații, prin toleranța religioasă, și nimică mai multă.

Pe lângă alte multe assemenea strigării ale Bisericii, să mai menționăm că dreptul de supraveghere alăturiilor scrieri că ești acord pe toate zilele, din care multe atacatoare, fără nicio o contrăargazare, nu numai în contra clericali, dar chiar și în contra religiei noastre stribăne; și aceasta însă să motivată că, înțelegând că este liberă. Biserica însă care să arătăvintește principiile sale nestabile, nu va exista nicio odată din cauza că i se prescrie de sf. Kanoane, și va sărbători și cele nekontenite tot că ne poate apăra soietațea în curențe de niște învățături privind identitatea naționalității noastre. Spania, Portugalia, Italia, Grecia, Statele mai puțină poate în lemnare de căldă noastră, apărându-ne și de multă efectele că arătă produse o anatolică toleranță în privindă îmmigrație Israelitilor în Statele lor, nu și lasă să se întinde de căldă în pările lor.

Înălț din domnitorii precedenți ai acestei sacerdotiale guverni, obiceiul a zice neîncetată către

kărtezanii săi: „în adevară, domniloră, nu putem să înțelegă înțellețe îndestălă, nici să trăim într-o politică; această nație este foarte nerikșoasă pentru noi.“

De aceea am și zisă că zică că atunci sălă de la lepri, atunci sălă de la simbolă frumosă și națională ce trebuie să aibă formatorii acestor lepri, să karii urmează în adevară să fie ca niște zei pentru România. Acești lețiștori dar, ca fi și Bisericii noastre străbătute, să nu vădă nici odată datoria ce aș dă o săspine nu numai că creștinii, ci și că România, căci Biserica, prețum este cunoscută, a conservat naționalitatea noastră. Acești lețiștori să nu văde că mai întâi de toate trebuie să îngrijească de țară și de religia străbătută, și că toleranța către nețisare va trebui să fie și alta; căci sănătă oameni karii se silescă să desbine lăuma de acestor și de religii, și să o facă de a se impărgui în diferitele sisteme de credințe și de idei ce se rezultă din țară-ză în țară, și în locuri de capăt alături Bisericii noastre ortodoxe că nu sunt de mitropolită, să nu pomenim și, Domneze că ce! Iată unde ne arătă condiția niște principii și idei antinacionale și antireligioase!

De nicio assemenea principiu și idei nimer-

nîche și gătăchiile, măslini cără și din oamenii în-
 kinăuți Bisericei, amândoi în neștiință loră, din cau-
 sa lipsiei șnei adevărate cunoștințe a sarcinile și
 a sacrei loră misiuni, aș așa sănătatea la gătăchiile
 dă se șni că este și a contribuție împreună că vagabonzi
 între lăzile loră sună și prodătore chelă mai
 mare skandală în societate! Căci că altă se poate
 impăta așa de smintire, de către acelora care îpro-
 pagă nisipul assemenea idei în popor, de unde aș
 așa sănătatea să reprezinte o răstignire a celor
 care își datoră dăruile loră într-o modă morală
 religioasă noastră! Da, domniloră îpropagă-
 tori de idei antisociale și antireligioase! voia și
 nămați voia se poate impăta așa de către so-
 cietatea întreagă, iar nici odată Biserica care totușă
 dădea să silită să avea preoți buni, a surâjini
 pe cei care să vorbească, a rădica pe cei care să vorbească
 în gătăchiile sănătății sf. kanoane pe cei care să vorbească
 în gătăchiile sănătății sf. Ierusalim în următoarele zile
 skrise de sf. Ierusalim în următoarele zile
 într-o sănătate și sănătatea în gătăchiile sănătății!*)

*) Vai! și iar vai de așa naște unde nu se face distincție
 între virtute și viziune! Vai deoarece societatea a-

Че mai așteaptă dar, să că che poate să mai amintesc tuți oamenii onesti cărui dorescă o libertate fără lichenje, o ordină fără despotismă, să re așteptă deschiderea okiilor și a rezonanțelor adevărată loră prezise?

„Nici o libertate (zică D. Martinet, autorul său în ceea ce privește socială) nu este ca putință să existe căci nici se sufflete săminte, care nu vorbește altă lege decât mintea loră, adică natimile loră.

„Pentru poporul creștin în religia lui Iisus nu este nici o lege capabilă de a disciplina sufletele decât legea lui Iisus.

„Preoția este chea dințiiă nechecitate so-

acea în care viața și răbdarea fără frică, daca nu neperdură să în care preotul să în loc să dea și împerețorul să fie, șnirei să alăture dragoste, în loc să dea și pune pe sine exemple de săpunere, bănuțate să îndelungă răbdare; în loc să dea și urma apostolului Pavel cărătoare să fie preot slava lui Dumnezeu, să revolte cărătoare să în contra cărători să bisericiște, căuzează răbdare în Biserica să minteală între, cei-l-alii membri ai Bisericii, prekotul să skandalizile cîlce mai înșorătoare în tăruri, adeca în societate, de unde apoi ișvorau discreditașii poporului așa cum religie și primăvara demoralizării și neirea generală a națiunii.

чияъ. Daka voi nesokotijă преодоля stabilită de Iisus Xristos, este că neputind să se скъпаци de а-
чеа не кare үенислă тъвлăи a organisat-o шi kare,
дăлъ че a лократă in іntензивекă, локреазъ astăzi
la лемина Соарелăи.*). Аcestă snirită saă үениш е-
ste Snirită Revoluționară.“

Săntă foarte inkredințată că la aceste a-
devăruri espușe ai că de mine dintr'o sincheră do-
ringă de fericierea piereră шi a падией melle, тăлă
mă voră kalomnia, mă voră kondamna шi batjo-
kori, дăлъ snirită marlataniloră че kondăkă opinia
попоргăи Romăni, шi că voră striga, in disperarea
гăрăчirei loră, ka jidovăi la Xristos: „Ісусу-’лă, re-
stigniți-’лă ure elă.“

*) Nulle liberté, nul ordre, nulle société n'est possible,
avec des âmes désordonnées, qui ne veulent d'autres lois
que leur raison, c'est à dire leurs passions.

Pour les peuples élevés par le Christianisme, il n'y
a de loi capable de discipliner les âmes que la loi de
Jesus-Christ.

Le sacerdore est la première nécessité sociale. Si
vous refusez le sacerdoce que J. C. a établi, il est im-
possible que vous échappiez à celui que le génie du ma-
a organisé et qui, après avoir travaillé dans les ténèbresl
opère maintenant à la face du soleil.

A. Martinet: *sciencee sociale*).

Еă însă, ca și nălăcă che mă simăș păpădată în
conștiința mea de pîcă sănă din fantele chei că-
racteriză ne ei, care nu suntă din aristocrație, ne
cărui eșă i califică de infernală, și cărora pîcă
odată nu le-am călărată pragă, nrecrem asse-
menea nu suntă pîcă din chei che strigă să ră, josă
voi, să să nu, deklară și mărturisesc că suntă
dintr-o familie săracă, nu sănătă într-o vîlcea de pe-
ste Oltă, de nîșce pîrindă kreskădă, nămaș în frika
lgă Dâmnezeasă.

Amă sătătă indifferentă la ceea ce este politică din anul 1850, și n-amă fost să păpădă căci de către văzut să simtă privitor la ceea ce să trece să se petreacă și să se petreacă; amă dorit să văză pe cei competenți, dar n-amă văzut nimică. M'amă ocupat înseamnă de profesia mea, în care voi să sătări fără a dori postură afară din specialitatea mea; amă strigat în cără de deoarece anii combinații și vîcile să strieche-ne în Foaia PREDIKATORULĂ*) darn' amă săptămâna

*.) Ipredikatorul dăpătă o viață kinșită de doar ană, a trebuită să înceteze din lipsă de mizloache, pe nestrăkă n'amăș simblat să părăsească să se aboneze la mea de frică să de găzduie... să ne ferească Dămnează de fokul să patrui căre, când se aprinde, ne togă ne frigă și ne

съ опрескъ мarea къ децетъл. Din această kontinuitate și tăzită observare a mea, m' am să convingă de minunile Provedindelor să această neologochie пагръ, ши de аci сперă къ totă EA о va mai тънзи шi în viitoră, нrin nestrebăttele sale къгъри, de гътъчлrea спре kare о īmpingă laoulaniшi lăpui înbătăllă iñ miei de oî.

Aruncând-ne привирile la падиile antikitei și чеchetъндъ viezele loră din epocă iñ epocă, гъсимъ destile esemple че se potă analiza la viața noastră социалъ de astăzi. Demoralizarea шi nebunia generală n'aș lăsa să iñvețe kiară iñ vekime de a băntui социетъдъ întreui. Vedemъ mai кă seamă iñ Greceia, iñ timpi marilor lecțioră Solon шi filosoflă Krates, neirea че amerindia ne Atenieni din realele zise kare ajunsesseră iñtr'atita kălme iñkăi pîcăzulă din чеi iñgelenți nă îndrăzneaă să arate aceste rele ale kompatriodilor săi, къчи se ăvidează kă pierde. Кă toate acestea eî nă пăstează să гămăie totă-

nilostenește de lăminare шi de пătere; къчи пăstemъ съ мărkъм пăinea шi кă зулă leă, kiar шi kînd nă sîntă banii iñ пătrie.

de-sna în nețsare către patria și compatrioii lor și smintidă și demoralisare, și deoarece că meditați zioa și noaptea încișă în lăcașurile lor, nușkovea să ferite mijloache ca să poată nu se stabilească generală alături.

Astăfel vedem pe Solon ewindă din casa sa în reflecție în nebună, că să nu fie șuici să pierde de către stricăciu săi patrioii, și grăindă-le adevărul. Assemenea vedem pe Krates filosoful și alii tineri în timpările de corăpuie și stricăciune morală pe patrioii lor.*)

Că toate acestea înseamnă, că nu trebuie pre-

*) Solon, pe cînd patria sa era în pericol, rezinând vestea în totă orașul că "nevenit". Își deosebea căteva versuri eleziune care le învăță de rost, exemplu din casa sa că o haină răpută și trezăroasă, că o faină de gîndă, și că o sărbătoare să o sărbătorească. Totuși populul să se adreseze înprejurările lui sokotindă-l de nebună. Solon se spunea că pe neatru de unde se facea obiceiul proklamării populației, și rosti versuri în contra obiceiurilor săi: „Mai bine să fi dată zeiul să nu mă săptă în Atena, ca mai bine să fi văzută lămina în ureză altă locă mai înaintătoră și mai barbară; căci atunci n'au să fi avută calea populației tăhanirea dă mă vedea arătată că deosebită, și dă așa să-mă zică: iată că în Atena care a tălit-o din bătălia de la Salamina.“

face în nebună ka Solon, și în urmărea principiilor
 Bisericii și a Religiiei strelbene, nu în voia sfii de
 a batte pe față viciile și în viitor, și astăzi
 totă adevărulă și a desconocii totă liniștină și liberă,
 minciuna și amăzineea ideilor destrăguitoare ce se
 rezolvăndescă în singură societate noastră, cum și
 dă în apără fără temere în contra acelora care
 în voră calomnia, în voră atacă și se voră at-
 tinde de mine că nedreptate. Nimeni să nu se în-
 doiască că nu cunoscă ne achizi vagabonzi autorii
 foilor volante și anume în care în atacă. Îi
 scrie, și cunoscă, în cîndă la deșpăgă, și în vîză pre-
 cumpă vîză împămina zilei: săntă oameni desbrăcată de
 totă ce este omenească; fantele lor și viața săntă
 infierată și stătire din okupațiile lor în cerkeză și
 legea lor că care să netreacă și apoi să fostă legea
 dăunătoră și răuă și deskarakterisarea lor. N-amă
 voită, espuindă starea pătrăi actuale, să în
 sescă minajindă mă pana că nu mele lor în această
 brouă, care șintesc la stîrnirea răului din so-
 cietatea noastră, căci să nu mai de această vagabonzi;
 însă astăzi nemernică că nu voi dormi; îmi
 rezervă timoră și năndescă okazie ca să daș nefață
 astăză nu mele kită și fantele lor konstatate de oa-

meni însemnați, și îi voia provoca a ești împreună cu mine, daca voră voi, și a ne spune înaintea publică fațele noastre ca să stie aceslă publică și să văză ne adevărata amărătorie și marlatană prefață din vngășii și vagabonzi în națională liberală și onestă.

Din către amă prezisă în această brouăgă, lesne noate ori cine a se convinge, că n'amă voit să atacă nici persoane, prețum fără vngășii și vagabonzi, nici familiă, nici leuă, nici nimică; n'amă să dețină de către să arătă starea lăkrărilor și prețum se vede, și unde ne-aș adăsa rea oare îngălețere și cununări libertate și a leuilor și noi, prețum și neînfrinarea vagabonzoară tărăncuitoră și societăței și ai nației.

Fie-kare adevărătoare cără, cunoaște și se convinge din această esență a neirei că ne amenință, că singurătoare meă scopă a fostă că cei competenți în condacarea lăkrărilor și reprezintă se deosebte și să văză unde merită neîndrumătoare să amă apăcată, și prin urmare să se ia măsuri, să se admittă principiile penitenciară organizarea stărelor noastre sociale, ne nische base, zică, kare să ramână tară și neklinite penitenciară po-

steritate; zikă să se popreaskă sniritslă de desordină și de strikătirea comunității, sănătatea și se înțimpițina ori că nenorociră că atât păstea să nu vînă din afară; vorba este mai că seamă dă sănătatea pe această bătălie popolă română de sănătate înflăcărată și jocăglă sănătatea poporului demagogic și descrezător, karii în nerăbdarea lor dă se ardica din înțelegereasă sochietașă, se opintesca dă'lă sămintă, sănătatea se arăta celălăută pătrată către-va timoră, pe scena politică a pierderii noastre.

O! dacă adevarările ne kare m'amă săliște și le espușne aișă, să arătă și desvoltată de către sănătatea omă de țenărie kare să le dea ajutorulă eloquencei sale, sănătatea să se întinărească adăncă în toate inimile, că cărtăță să credere le-arătă și sărmătă lăuma arătăndă ne față ranele că poartă în sină-ți. Kășii oameni oare nu dorescă să vedea odată că o ordină stabilă în sănătățile lăkrărilor noastre! și cără din aceia karii să aibă sleită în kontinua lăptă de prințipă, kreză că sănătățile măldări karii arătă dorii să văză lăkrăurile ne o bază mai solidă sănătatea și împreună și să lingăneze loră pătrată sekeritatea nașterii. Kășii sofismele și rătăciirea potă să amărească nămați pătrată sănătățile skerătă timoră, cără și sănătatele carele mai solide; dar înseamă toate

se pierdă, se nimicescă că timșlă, înaintea adeverărilor, înaintea dreptății și înaintea nechecității de o asicurare a existenței fizice. Își tokmai pe nentă așeasă fizice existență a noastră să nu se sfordă și a lăska, încât să nu ne găsească vreun eveniment fără veste neprenarată, neorganizată și nelimitată.

Acestea sunt toate căte pot să facă armarea noastră, apărarea noastră, securitatea noastră, iar nu armarea cerșetă! Armăurile sunt dăruite pentru a proteja orașul nostru! Își apoi că nu este material? înamicul său care nu se vede? Dar cărău și când ar fi să se vadă, se va infrița el sau oare de pe teritoriul noastră? O nu! Pe teritoriul noastră o va nesocoti și o va respinge că forța; însă pe teritoriul noastră cea morală și intelectuală îl va face să nu resuscite dreptările, și se va opri înaintea ei.

Așa dar, prețum amă zisă, să nu lăminăm, să nu moralizăm, să nu organizăm, căci suntem nelimitați, căci suntem străgați, căci suntem neorganizați.

Își daca cineva arătă voi să se konvingă de nechecitatea de a lăska, tokmai astăzi este timșlă dă-

se facе ачеаста. Astă-ză kănd spiritul antisocial și antirelițiosă a început să a se ivi în singură păcănește noastre societăți; astă-ză în fine kănd devenită nației săă strănsă în singură adunări, și kănd parra întreagă și străinii din afară astea sunt că nevoibădare să vază lucrările și basele reformelor ne care are să se statovenicească existindă fiitoare a Românilor lăsați în apele lor.*)

Fie că onor. membrii ai acestei adunări naționale, avândă în vedere aceste adeveriri espușe ai cărui prezent și trista stare în ceea ce astăzi, și inspirați de adeverurile simțimente de patriotism și de naționalitate, le-au dăndă din inima lor totă felulă de putină personală și de antipatiile de castel, să se okupe de basele esențiale prin care se întrebuie o societate, prin dreanta edukației și învățătură publică, de unde dependă și a fa-

*) Dea Domnului să nu ne pătrem să ne singură la regulă și să ne facem casa de odină să rămână să spălăm că gigantul, care ne-a lăsat să rămână singură în doar anii săi facă bordeiul să se mențină la capătă și că dorobanțul că să dea mănușă de ajutor, și astă-fel să rămână dorobanțul sălăi, bordeiul și gigantul să fie înăuntru în trei zile.

milie; într'o vorbă, să se konvingă dăpătarea sfârșitului de către cei care au băntuit și băntuiesc mereu această nenorocirea de a cădea, să se konvingă, zică, că respectul pentru alții nu este unul personal, dăpătul autorității moderne, de către că acestea doar condiții: 1-ă, că legea să se aplică și se facă ca aceea să trebă să fie, instrumentul lui Dumnezeu pentru fericierea popolilor;

2-a Că autoritatea să fie să nu mai permită în viitor disprețul publică al lui Dumnezeu.

Că ceea ce aceasta adunarea națională va sărbători să fie să stină că spiritul antisocial, să fie membru ei, prin lucrările lor serioase să fie patriotice, vor fi judecăți încrederea către că cheia să aibă date, să vor fi căstigări dragostea nației nației care să fie în adâncă lor prevedere să fie experiență, să fie care, mai presus de toate, predejucătura drepturilor să fie datinile sale stăruite.

Să fie fiind că nația întreagă să stea să fie sprijinătă fericierea să de la această adunare națională, să fie rezervată în esența sa celor care pățesc ai cărui de a cădea către osebiște lăudată amintea a onorului adunării acestora să fie sprijinătă, de unde să fie semnată semnătura personală, a familiei să fie socotită în ceea ce este. Această sprijinătă este să se facă întârzieră multă

rile چelle mai energice pentru a poprirea și sărgirea
 eschesseloră ce se săvârșesc de fărătorii de relle,
 care ne toate zillele se văd în modulindă-se și amenin-
 țândă securitatea invidioală, și chiar viața oameniloră.
 Daca legea care impunea nedeanza bătălie și a morți pe-
 tră știușosă și alături de tăierea desfingătă, n'ară tre-
 bui oare a se înlocui această lege prin alte mă-
 suri, daca se poate, care să inspiră frica și groază
 celor ce ară căuta nimai să săvârșească nimic as-
 semenea fantei care răvarsă înflorare și către oră
 în sină și societății, fără îndată să trească într-o
 kontință frică și neodină? Voiașcă Cerșoi, ca
 toate aceste cărinte și adevărări să păre, să mische
 inimile DD. membrilor ai adunării naționale, și să
 nu temă că nimai să simuleze sănetă deosebită alături
 de tăciuie și negație! ! !

Finis et Deo gloria.

ILIE BENESKĂ.

